

Móra

Nyx

A Móra Ferenc Szakkollégium lapja | XVIII. évfolyam 2. (58.) szám | 2016. december

SZERKESZTŐI SZÓSZ

Kedves Kolisok!

Igaz nem rég jelentkeztünk az előző számmal, máris annyi minden történt a koliban, hogy itt az ideje a rövid beszámolóknak.

Először is közjegyző jelenlétében kihúztuk a Móra Kvíz nyertesét. Bár teljesen hibátlan megoldás nem született, azért hirdettünk győztest. Aki nem más, mint... dobpergést kérek.

PECNYIK VIKTÓRIA A 27/A SZOBA LAKÓJA.

Gratulálunk neki és köszönjük a többiek lelkesedését is. :)

Nos, mire is számíthattok a decemberi számunkban: bemutatkozik a Kollbiz, rendeztünk egy Bölcsész Konferenciát, nálunk járt a Simonyi Szakkollégium, a néptáncosok pedig Kolozsváron ropogták. Valamint további szakkolis kurzusokat és öntevékeny csoportot ismerhettek meg közelebről.

Ha valaki kihagyta a Tökölést, a Pálinkamustrát, esetleg nem jutott el az Összművészeti Estre, vagy nem kóstolta meg a döntős sütitket, azok számára elhoztuk, a többieknek felidézzük az ott szerzett élményeket.

Jó tanácsokkal most is igyekszünk szolgálni. A vizsgaidőszak kellős közepén ez mi más is lehetne, mint a *hogyan éld túl a vizsgaidőszakot* témakör. Remélem az elsőéveseknek és a vizsgákban már gyakorlott hallgatóknak is sok jó tippel tudunk szolgálni, illetve egy kedves ismerősöm szavait szeretném Nektek tolmácsolni, aki pszichológusként a stressz feldolgozásával foglalkozik. Érdeemes szemezgetni a cikkekből!

A magam és a szerkesztőtársaim nevében: jó olvasgatást, boldog vizsgaidőszakot („*Ne feledjétek! Soha ne hagyjon el Benneteket a remény.*”) Kellemes Karácsonyi Ünnepeket és Sikerekben (és bulikban) Gazdag Boldog Új Évet Kívánok Mindenkinek!

Találkozunk 2017-ben is! :)

Drozdik Evelin

SZERKESZTŐI SZÓSZ

Ne csak éld túl, hanem élj is!

Néha még magunknak is félünk bevallani, csak mennek a mindennapok és a monoton rutin. A hétköznapokban úgy érezzük, hogy nem engedhetünk el dolgokat, mert akkor minden szétesik. A család, a háztartás, a házasság, az üzlet, a munkahely, a barátságok, a testünk, az egészségünk. Menni kell, csinálni kell. Közben pedig MI esünk szét.

Miért? Mitől félünk? Mi az, ami hiányzik? Az, hogy sokszor úgy érezzük, semmire nincs időnk. A legnagyobb probléma pedig, hogy legfőképpen magunkra nincs.

Telnek az évek és mások döntik el, hogy merre megy az életünk, mert nincs időnk megállni és átgondolni, hogy merre is tartunk. Már megint jött egy üzenet az okostelefonunkra, vagy egy email, amit azonnal meg kell néznie. Más írja a forgatókönyvet, mi meg rohangálunk, és soha nem érjük utol magunkat.

Akkor is megváltozik az életed, ha nem csinálsz semmit. A változás automatikus. Megváltoznak a kapcsolataid, az emberek elköltöznak, meghalnak, megváltozik a munkahelyed, a kollégák, a tested, ha akarod, ha nem. Döntsd el végre és nem hagyd, hogy csak úgy sodorjon az élet „stresszfolyója”, amerre éppen vinni akar.

A legtöbben azzal töltik mindennapjaikat, hogy a gyerekeiken, párkapcsolataikon, munkájukon, pénzen vagy azon aggódnak, hogy néznek ki, hogy elfogadhatóak legyenek a nagyvilágban, miközben a belső világuk szanaszét esik és éppen magukra nincs idejük. Nem mernek megállni, mert akkor tükörbe kellene nézni.

Mi az amitől kiteljesedettnek éreznéd magad, amitől azt éreznéd, hogy “most jó” helyen vagy? Nem csak akkor kell megállni amikor, olyan szülinapunk van, ami 0-ra végződik. Vagy akkor amikor egy Új Év kezdődik és fogadkozunk, hogy megváltoztatunk dolgokat, ami tart egy pár hétig és legközelebb a következő Új Évkor majd újra eszünkbe jut, hogy megint nem csináltuk végig, amit akartunk. És minden kezdődik előlről. De nincs reménytelen eset. Mindig van esély a változásra...

Koter Margaréta
A Londoni Harley Street Wellbeing Klinika alapító-igazgatója

KOLLBIZ

Kollbiz Választás

Ismerjétek meg közelebbről a Kollégiumi Bizottság tagjait és a motivációjukat a jövőre nézve.

Sziasztok! **Apjok Nikolett** vagyok, harmadik éve élek és tevékenykedem a Mórában. A középiskolás éveim során is volt lehetőségem morzsázni a kolis életből a nővérem által, ezért Kollégiumi Bizottsági tagként szeretném elsősorban elérni azt, hogy Ti is legalább ennyire a magatokénak éreztétek ezt a remek helyet! Bizottsági tevékenységem során legfőképp a kulturális rendezvényekért felelek, így ezzel kapcsolatban (is) bátran forduljatok hozzám!

Árgyelán János vagyok. Az SZTE TKK IV. éves kémia-matematika tanár szakos hall-

gatója. A kollégiumi bizottságban második éve vagyok. Nem szeretnék különösebben semmit se csinálni hivatalosan, hiszen az kötelezettségekkel jár, azok pedig nem szimpatikusak számomra, de bármiben segítek, amiben tudok, ha az időm engedi. Azt mondanám, hogy én vagyok a kollégiumi bizottság mindenese, az apróbb dolgok megoldója (vagy csak ilyen dolgokban vagyok kompetens). Nem igazán motivál semmi, nincsenek magasztos ideáim se, csak szívesen segítek, ennyi.

Deák Ádám vagyok I. éves történelem mesterszakos hallgató. Már negyedik éve (2013 óta) lakom a Móra kollégium 3-as szobájában. Alapszakos elsőévesként nem igazán voltam aktív, de ahogy telt-múlt az idő, rájöttem, hogy tenni kell a közösségért és érdemes is tenni. Egyre több programban vettem részt segítőként és szervezőként, példaként a 2016-os NYATA tábort és a Móra bölcsész konferenciákat említeném. Talán amire a legbüszkébb vagyok, hogy az

idei őszi félévben megszerveztünk egy sokszínű és érdekes előadássorozatot az 1956-os forradalom emlékére.

A kollégiumi bizottságban elsősorban a felvételi ügyekért felelős csapatba kerültem be, emellett a rendezvények szervezésében és lebonyolításában is aktív szerepet vállalok.

A mesterszak elvégzése után Szegeden szeretném tovább folytatni tanulmányaimat a PhD képzésben. Addig is szeretnék a közösség aktív tagja és formálója lenni.

Köszönöm szépen mindenkinek a bizalmat, hogy megválasztottatok kollbiz tagnak, ha bármi kérdészetek-kérészetek van, a 3-as szobában megtaláltok.

Gombkötő Bence: Az SZTE BTK Keleti nyelvek és Kultúrák BA szakán vagyok végzős hallgató, és amióta elkezdtem az egyetemem 2013-ban, azóta vagyok a Móra Ferenc Szakkollégium, azon belül is a hármas szoba lakója. Amikor

KOLLBIZ

beköltöztem a kollégiumba, igyekeztem minél több programban részt venni, és minél több emberrel megismerkedni. Az előző tanévben érett meg bennem a gondolat, hogy ennyi év után szeretnék én is valamit visszaadni a kollégiumnak, így a programokban való részvétel mellett elkezdtem érdeklődni a lebonyolításuk iránt is. A közelmúltban olyan nagyobb események szervezésében vettem részt, mint a NYATA, illetve a kollégiumi szakmai felkészítő tábor. Ebben a tanévben majdnem az összes kollégiumi rendezvényen találkozhattatok már velem, illetve szeptembertől kezdve hétfő esténként kezdő török órát tartok a kollégisták számára. A kollégiumi bizottságban azzal szeretnék foglalkozni, amiben a legjobb vagyok: az emberekkel való kapcsolattartás, rendezvényekben való segédkezés, illetve a sportügyek kezelése. Akik régebb óta a kollégium lakói, tudják, hogy szívügyem a sport, ezen belül is a foci a legfontosabb számomra. A kollégium egy közösségi színtér, amely aktívan formálja a benne élőket, és a célom, hogy elősegítsem ennek a környezetnek a produktív fejlődését.

Horváth Zsolt vagyok, bioló-

gia- kémia osztatlan tanár szakos hallgató. A kollégiumban eddig legfőképpen a Pálinkamustra szervezésében és a különböző rendezvények résztvevőjeként vagy éppen segédszervezőjeként vettem részt. A kollégiumi bizottságban a felvételiért és közkapcsolatokért felelős albizottságokban szeretném kiteljesíteni magamat, illetve a különböző közösségi és kulturális rendezvények szervezésében fogok részt venni. A kollégiumban a 9-es szobában találtak meg, ha nem találnátok, akkor hagyjatok üzenet, ha bármiféle segítségre van szükségetek. Végezetül pedig szeretném megköszönni a belém fektetett bizalmatokat, igyekszem meghálálni a munkámmal.

Kiss Ervin vagyok, 24 éves, az SZTE BTK elsőéves történelem mesterszakos hallgatója. Harmadik éve lakom a Móra Ferenc Szakkollégium hármas szobájában. Az elmúlt két évben aktívan részt vettem a kollégium rendezvényein, például a Móra 50 Akadémián előadóként, a NYATA-n szervezőként és a pálinkamustrán zsűritagként. Ezek olyan szakmai illetve közösségformáló események

voltak, melyek során alkalmam nyílt több emberrel is baráti viszonyt kialakítani. Az idősebb kollégiumi tagok sokszor elláttak jó tanácsokkal, megosztották velem a tapasztalataikat és segítettek a beilleszkedésben. Most, hogy bizalmat szavaztatok a társaimnak és nekem a kollégiumi bizottságban, úgy érzem, hogy még inkább bizonyítanunk kell, ami persze nem baj, mert ez egy rendkívül motivált csapat. A következő egy évben a felvételi- és közkapcsolati ügyekért leszek az egyik felelős személy, de emelett még besegítetek a kollégiumi rendezvények megszervezésében. Különösen örülök annak, hogy idén sikerült méltóképpen megemlékeznünk az 1956-os forradalomról egy előadásorozat keretében. Remélem, hogy jövőre szintén alkotunk valami maradandót. Hajrá, Móra!

Üdvözlöt Kedves Diáktársaim!

A nevem **Kiss Sándor**, sokadéves biológia alapszakos hallgató vagyok és megválasztott kollégiumi bizottsági titkárként igyekszem koordinálni az említett testület működését, valamint képviselni a kollégiumot a különböző fórumokon. Az elmúlt évben bizottsági tagként közösségi rendezvények

KOLLBIZ

szervezésében vettem részt, mint például a kolis farsang vagy a kollégiumi tökölés.

Bármilyen nemű kérdésetek vagy óhajotok-sóhajotok van, keressetek bátran, megtaláltok az első emeleti hatos szobában/tanulóban vagy a lépcsőn, dohányzás közben.

Mészáros Mercédesz vagyok, negyedéves pénzügy és számvitel szakos hallgató, leendő közgazdász. 2013 szeptembere óta vagyok a Móra 27/A szobájának boldog lakója, az eddig itt eltöltött idő meghatározó számomra.

Már első félévem óta aktívan részt veszek az egyetemi és kollégiumi hallgatói életben, mind szakmai (Szakos Érdekvédelmi Képviselő, Magyar Közgazdasági Társaság), mind kevésbé szakmai oldalról (BULIK :)). A kollégiumi bizottság tagjaként részt veszek a közkapcsolatok ápolásában, a felvételi bizottság tevékenységében, valamint egyéb szakmai feladatok ellátásában.

Vetráb Mercedes vagyok, 2014-ben kezdtem, programtervező informatikus szakon. Első évemben SZÉK-esként, másodikban pedig SZÉK ko-

ordinátorként és HÖK-ösként tevékenykedtem, igyekeztem segíteni a hallgatóknak, ahol csak tudtam. A Móra Ferenc Szakkollégium lakójaként az itteni hallgatói élet kialakításában is örömmel veszek részt. Továbbra is szívesen vállalom szerepet a legkülönbözőbb események szervezésében és lebonyolításában, valamint a diákoknak való segédkezésben. Legyen szó akár konferenciáról, sörpöng versenyéről vagy tanulmányi kérdésekről, bármikor a rendelkezésetekre állok! ☺

SZAKKOLI

Második alkalommal is siker a Móra országos bölcsészkonferenciája

Mórások, illetve pécsi és fővárosi bölcsészek ismertették szakmai munkásságukat szakkollégiumunkban november huszonötödikén. Történészek, régészek, pszichológusok, irodalmárok és nyelvészek is megmutatták magukat.

Ismét országos bölcsészettudományi konferenciának adott otthont a Móra Szakkollégium, harmincegy hallgató állt ki színvonalas előadással, hogy ismertesse kutatási eredményeit a történelmen, régészen, pszichológián, irodalomtudományon vagy nyelvészen belül. Az előadások szerkesztett, bővített változata, a tervek szerint, konferenciakötetben is megjelenik majd.

A második alkalommal megrendezett szakmai fórumon a Móra szakkollégistái mellett az Eötvös Lóránd Tudományegyetem Eötvös József Collegiuma, a Károli Gáspár Református Egyetem Történész Műhelye valamint a Pécsi Tudományegyetem Kerényi Károly és Szentágotthai János Szakkollégiuma is képviseltette magát.

“A felsőoktatásban a tudományos utánpótlás nevelésében a Tudományos Diákkörök mellett kiemelt fontossággal bírnak a szakkollégiumok, a jelenlegihez hasonló konferenciák pedig egy-egy állomást jelentenek a tudományos karrier felé vezető úton” – fogalmaz-

zott a megnyitón Vajda Zoltán, az SZTE BTK tudományos dékánhelyettese. Hangsúlyozta, hogy szükség van az ilyen fórumokra, melyek megszólalási lehetőséget biztosítanak a hallgatóknak a Tudományos Diákkörökön felül is, főként abban a tekintetben, hogy ebben a formában a tudományos munka nem elszigetelten történik, hanem oktatói segítséggel – ezen a téren a szakkollégium intézménye hatalmas előrelépésnek számít.

“Küldetesként tekintünk a humán tudományok fontosságának hangsúlyozására” – mondta Kovács Attila, szakkollégiumunk igazgatója megnyitó beszédében. Kiemelte a Móra bölcsész múltját, a legendás kollégiumban számos neves író, történész és akadémikus fordult meg, jelenleg is itt lakik a legtöbb bölcsész hallgató, a volt mórások esetében pedig szép karriernek sokaságával találkozhatunk. *“Ki kell mondanunk, hogy mindenféle riogató és híresztelés ellenére van jövője a bölcsészettudományoknak, sőt, manapság egy-*

re inkább felértékelődik ez a tudományterület” – hangzott el a megnyitón.

“Alkalmat kívánunk teremteni bölcsész hallgatóinknak, hogy gyakoroljanak a TDK-ra, emellett meghívtuk azokat a szakkollégiumokat, akikkel jó kapcsolatot ápolunk, így a szakmai program mellett egy kicsit tapasztalatcsere és kapcsolatépítés is ez a konferencia” – fejtette ki az intézmény igazgatója. Kovács Attila fontosnak tartja, hogy a Szakkollégium minél több lehetőséget biztosítson a hallgatóinak a szakmai jellegű megnyilvánulásokra.

“Célunk, hogy a hallgatók kedvet kapjanak ahhoz, hogy tudományos érdeklődéssel forduljanak szakterületük felé, tapasztalataink szerint ez öngerjesztő folyamat, minél több hallgatónk ad elő a konferenciákon, annál nagyobb az inspiráló hatás” – fogalmazott.

A konferencián 7 szekcióban 31 előadás hangzott el, az előadók többségét (21 főt) a Móra Ferenc Szakkollégium delegálta. A jó hangulatú, izgalmas témák sokaságát felvonultató konferencia előadásainak színvonalát a szekcióvezetők kiválóan értékelték.

Szekeres Tamás

SZAKKOLI

Szent Márton útján

2016. november 8-án mutatták be kollégiumunkban a Via Sancti Martini. Szent Márton útjai térben és időben című tanulmánykötet mintapéldányát, mert a könyv hivatalosan még meg sem jelent a bemutató időpontjáig. A kötet kollégiumunk után a Parlamentben debütált nagyobb közönség előtt.

2016 Szent Márton emlékévé, ennek kapcsán programok és rendezvények sokaságára került sor országszerte. Ilyen volt a 2016. április 15-i szombathelyi konferencia, melynek előadásából készült a Via Sancti Martini című tanulmánykötet Zágorhidi Czigány Balázs, a vasvári Domonkos Rendtörténeti Gyűjtemény vezetője és Prof. Dr. Tóth Ferenc, az MTA BTK Történettudományi Intézetének tudományos tanácsadója gondozásában. A kötet az európai népeket összekapcsoló Szent Márton-kultuszra épül, külföldi illetve magyar szerzők munkáit tartalmazza.

A november 8-i bemutatóra hárman jöttek el a szerzők közül: Kövér Lajos, Gausz Ildikó és Tóth Ferenc, a kötet egyik szerkesztője. A beszélgetést Gálffy László, a KRE Medievalisztika Tanszékének egyetemi docense, egyetemünk rendszeres óraadója moderálta, mely kellemes hangulatban telt el. A bemutató során szó esett a kötet meg-

jelenésének körülményeiről, Szent Márton magyarországi vonatkozásairól és a Szent Márton-kultusz európai megnyilvánulásairól. Mivel Szent Márton korának egyik legnagyobb utazója volt, így utazásai több európai népet is összekapcsoltak. Szombathelyen született, Itáliában katonáskodott, élete nagy részét azonban Galliában töltötte. Emlékét és örökségét nem egy város magának tartja, ahova zarándokok látogatnak a mai napig, ez is jelzi a Szent Márton kultusz népszerűségének töretlenségét. Európai vándorlása halálával sem ért véget: holtteste hosszú utazás során jutott el Tours-ba, ereklyéi is itt letek nyugalomra. A tanulmánykötet célja a legújabb kutatások összefoglalása, melyek Szent Márton életével és az élete után kialakult kultusszal foglalkoznak. A szerzők számos érdekességet emeltek ki, melyekkel a kutatásuk közben találkoztak, és a beszélgetés során kitértek a Szent Mártonnal kapcsolatos,

ma élő hagyományokra és azok eredetére is.

A libasült fogyasztása és a lampionos felvonulás szinte elmaradhatatlan eleme a Márton-napi ünnepeknél, de sokan nem tudják, hogy ez a nap az újbor ünnepe is egyben. Erre a hagyományra emlékeztünk meg a Móra Szalonban egy héttételes borkóstoló keretében, ahol a Bodri, a Csanádi, a Twickel a Frittmann és a Sziegl pincészetek újborait kóstolhattuk meg, melyek közül volt olyan, amely még csak tálalminta volt, kereskedelmi forgalomba még nem került. A Nagyteremben megrendezett könyvbemutató így újborok kóstoltatása közepette, a Szalonban, kötetlen beszélgetés formájában folytatódott az érdeklődők és a könyv szerzői között.

Béla Bálint

Önkéntesekkel az Erő!

Önkéntesek, fel a mancsokat! Ti már biztosan tudjátok milyen lélekmelengető is másokon segíteni, önszántatokból dolgozni egy jó ügyért. De vajon sejtitek-e, hogy lehet megszerzett ismereteiteket hasznosítani a munka világában? A Talentum Alapítvány által tartott workshop-on többek között erre a kérdésre is választ kaptak az érdeklődők egy barátságos beszélgetés keretein belül Jávorszky Iván cégvezetőtől és Palotás Csilla pályaaorientációs tréner-től.

Önkénteskedni nem csupán jó móka, bár – mint sokan tudjátok – felemelő érzés visszagondolni azokra a percekre, amikor saját szemünkkel láthattuk, mekkora örömet tudunk szerezni munkánkkal másoknak. Ám mindennek során sok nehézség állhatja utunkat: együttműködni másokkal, mindig türelmesnek és kiegyensúlyozottnak lenni, nyitottan, érdeklődően állni az új dolgokhoz, rosszkedv és fáradtság ellenére is folytatni feladatunkat bizony, igen nagy kihívást tudnak jelenteni mindnyájunknak. Egy önkéntesnek bírnia kell ezekkel és más hasonló tulajdonságokkal/kompetenciákkal, vagy legalábbis az akarattal, hogy fejlessze őket. Mégis éppen azok a helyzetek, ahol bizonyíthatjuk, hogy igenis képesek vagyunk helytállni és önmagunkon túllépve átvészelni a bonyodalmakat, számítanak igazán. A mindennapi életünkben éppúgy fontosak az ezek által megszerzhető tapasztalatok, mint amilyen hasznosnak

munkakeresés alkalmával bizonyulnak. Az önkéntesség rengeteg új és új kompetenciával tud felruházni, melyek nemcsak hogy jól mutatnak az önéletrajzodban, de munkavégzéskor is sokat könnyíthetnek a dolgodon: a konfliktuskezelési képesség, az időgazdálkodás és a csapatmunkára való képesség csak pár példa erre – és mind fejleszthetőek életünk során, nem is beszélve a már szinte mindenhol megkövetelt nyelvtudásról.

Habár fő témánk az önkéntesség volt, szó esett sok más, a munka világához kapcsolódó problémáról, kérdésről is. Előadónk rávilágítottak az önismeret jelentőségére, ugyanis tisztában lenni képességeinkkel, ami az első lépés megtételét jelenti a számunkra megfelelő hivatás megtalálásához. Akit érdekel a pszichológia, talán már hallott az úgynevezett MBTI személyiségtesztről, mely az emberiséget 16 különböző lélektani kategóriába sorolja be, majd részletes leírást ad róluk, megjelenítve az egyes csoportokhoz leginkább passzoló foglalkozásokat is. Ha esetleg bizonytalan vagy azt illetően, hogy vajon mi lehet a hozzád illő hivatás, ajánlom a teszt kitöltését, mivel az eredmény útmutató önmagad megismerése és kiteljesítése felé.

Hasznos információkhoz jutotunk azzal kapcsolatban is, hogy miként is zajlik a munkakeresés folyamata: saját kapcsolatrendszered, különböző állásportálok és cégek karrieroldalai azok a helyek, ahol először körül kell nézned. Fontos, hogy önéletrajzodban kerülj az elcsépeelt szófordulatokat, szavakat, mint például a rugalmas, szorgalmas, csapatjátékos és az oly' sokszor látott „Tisztában vagyok ...”. Próbáld meg tulajdonságaidat kissé más, választékosabb módon megfogalmazni, már ezzel is megragadva jövőbeli munkáltatód figyelmét. Állásinterjúra menet ügyelj arra, hogy öltözeted megfelelő legyen, és hogy a megbeszélte időpontnál kicsit hamarabb érkezz. Beszéd közben keresd a szemkontaktust, ez igen jó benyomást tesz. Válaszaid legyenek egyenesek és tömörek, de vegyél aktívan részt a beszélgetésben. Az interjú kezdetével ne háttal, hanem oldalról csukd be az ajtót, végeztével pedig magabiztosan fogj kezecskét a kérdezőkkel. Ilyen és ehhez hasonló jó tanácsokkal szolgáltak meghívott előadónk. Azt hiszem, az összes résztvevő nevében mondhatom: köszönjük a tippeket, egy igazán élvezetes és tanulságos beszélgetés résztvevői lehetünk.

Nagy Zsófia

SZAKKOLI

A vidék problémáinak nyomában

A töserdei szakkollégiumi találkozó már sokéves hagyománynak számít. Az idei Töserdőn a vidék problémáira próbáltunk megoldást találni. Lássuk, milyen eredményre jutott egy csapat lelkes szakkollégista!

A BCE Rajk László Szakkollégium már évek óta rendez meg szakkollégiumi találkozókat a Lakitelki Alkotóházban, amelyre számos budapesti és vidéki szakkollégium képviselőit hívják meg évről évre. A budapesti szakkollégiumokon kívül (mint például a Széchenyi István vagy a Bibó István) részt vett a pécsi Kerényi csapata és az újonnan alakult Pozsonyi Magyar Szakkollégium két képviselője is. Szakkollégiumunkból rajtam kívül még két fő vett részt a november 4. és 6. között megrendezett találkozón: Kovács Emese és Pavlicz Ágnes.

A hétvége célja nemcsak az, hogy egy adott problémát oldjanak meg a résztvevők, hanem az is, hogy jobban megismerhessék egymást a különböző szakkollégiumok. A szervezők kérésére minden csapatnak készülnie kellett

egy rövid bemutatkozással, amelyben a szakkollégiumuk egy jellegzetes programját, szokását mutatják be, amelybe esetleg más szakkollégiumok is bekapcsolódhatnak a jövőben. Az első nap programja így lényegében a bemutatkozásról és az ismerkedésről szólt, a találkozó szakmai programját adó esetmegoldás a szombati napra került.

Az idei Töserdő tematikáját a magyarországi vidék problémái adták. A szervezők három magyarországi településre látogattak el a találkozót megelőzően, hogy felmérjék azok helyzetét, megvilágítva a lényeges problémákat. A három kiválasztott település Márokpapi, Pákony és Tompa volt, mindhárom számos, de egymástól különböző problémával küzd. Többek között jellemző ezekre a településekre az elszegényedés, az elnéptelenedés és a munkanélküli-

ség problémája is, melyek több esetben is egymást erősítik.

Az esetmegoldás három fordulóban történt: először kilenc háromfős csapatban tárgyaltuk meg az adott települések helyzetét, közben lehetséges kimeneteleket és megoldásokat keresve. Az ebédszünetet és a holtágnál tett látogatást követően három nagyobb csapat tárgyalta meg a kapott település problémáját közösen, majd a megbeszélések végeztével csapatonkénti ismertetés és plenáris vita keretében osztottuk meg a megoldás során felmerülő tapasztalatokat, kérdéseket és megoldási lehetőségeket. A majdnem kétórás vita során mindkét álláspont képviselői ütköztették véleményüket: egyesek szerint a vidék problémáinak megoldása fontos feladat, mások úgy gondolták, hogy felesleges, és tulajdonképpen nem is lehetséges. A vidék fontossága mellett érvelők leginkább a kulturális fontosságot emelték ki, míg az ellenkező állásponton lévők a fenntartás pénzügyi veszteségességét hangsúlyozták. Megállapítható az, hogy fontos a vidék állagának megóvása annak kulturális értékei, valamint az ott élő emberek megélhetésének biztosítása érdekében, hiszen többeknek nincs lehetőségük a városokba költözni. A megoldást elsősorban felső reformoktól várhatjuk, de ugyanúgy fontosak a helyi kezdeményezések is. A munkahelyteremtés és az értelmiség helyben tartása

SZAKKOLI

kiemelten lényeges pontja lenne az intézkedéseknek.

A szakmai program mellett a tóserdei szakkollégiumi találkozó elmaradhatatlan eleme a Tóssasszony és a Tőseember megválasztása. A cím elnyeréséért a résztvevőknek játékos feladatokat kellett megoldaniuk, és az összesített pontszám alapján két-két döntős küzdhetett meg a 2016-os Tóssasszony és Tőseember címért. A játékok leginkább ügyességet és kreativitást igényeltek: a „fekete-fehér-igen-nem” nehezített

változatától egészen a bújócskákig minden volt a feladatok között. A döntő tematikája az amerikai elnökválasztás volt. A Tóssasszony jelölteknek Trumpnak kellett kampánybeszédet tartaniuk, a Tőseember jelöltek feladata pedig Clinton magasztalása volt. Döntőbe jutott Kovács Emese is, viszont végül a Tóssasszony címet a rajkos Kapusi Krisztina nyerte el. Az idei Tőseember a széchenyis Szokolics Dániel lett, aki a Pozsonyból érkező Kotiers

Mihályt győzte le a döntőben. A döntő után a hajnalig tartó buli jelentette a találkozó végét.

Összességében elmondható, hogy a hétvége elérte célját, hiszen a problémákra adott válaszok, melyeket a tervek szerint továbbítanak az érintett településeknek, tanácsként is szolgálhatnak. Emellett sikerült elmélyíteni a kapcsolatokat más szakkollégiumokkal is.

Béla Bálint

„Simonyi Goes Around Hungary” – A Simonyi Károly Szakkollégium Szegeden

A Simonyi Károly Szakkollégium hagyománya, hogy minden évben ősszel egy teljes hétvégére ellátogat a hozzá közel álló vidéki szakkollégiumokba, majd ezt követően tavasszal pedig ugyanezeket a szakkollégiumokat ő látja vendégül Budapesten. Ez az őszi kirándulás sorozat a Simonyi Goes Around Hungary nevet viseli, melynek keretein belül hozzánk is ellátogattak november közepén.

A közös program pénteken kora este kezdődött egy rövid városnéző sétával, a vasútállomás és a kollégium között. A szállás elfoglalása és a finom paprikáskrumpli elfogyasztása után – melyet ezúton is köszönünk Baláznak – a csillagvizsgálóban folytattunk tovább a programot, ahol érdekes információkat tudtunk meg a csillagászati tévhitekről, amelyeket érdeklődő kérdések végtelen sora követett, majd távcsövön keresztül szemügyre vettük a Holdat. Szombaton délelőtt a Műszaki Informatika Tanszéken tett látogatásunk során betekintést nyertünk az egyetemen zajló aktuális kutá-

tásokba, laborokba és a tanszéken található robotokat is megmutatták nekünk. A délután további részét az Agóra Informatika Történeti Kiállításán töltöttük. Belépésünket követően a kiállítás helyszíne egy „hatalmas játszótérre” alakult át, ugyanis a szakértelemben nem szűkölködő, lelkes és kíváncsi fiúk helyben is kamatoztatták szakmai tapasztalataikat. Ez felejthetetlen élmény volt számomra, mint ahogyan a halászcserjében elfogyasztott vacsora is, amelynek fergeteges hangulatáról egy cigányzenekar gondoskodott, az élő zenével is emelve az este fényét. Ezt a

napot végül az igazgató úr által tartott borkóstoló koronázta meg, melyen főleg a hajósi, szekszárdi és badacsonyi borokra, illetve az új borokra helyeztük a hangsúlyt, néhány karakteresebb tétel mellett, amely kiváló alapot biztosított az ezt követő, reggelig tartó bulinak.

Mint ahogy a fentiekből is látszik egy tartalmas, élményekkel teli hosszú hétvégét volt szerencsénk együtt tölteni a Simonyi Károly Szakkollégium hallgatóival. Ezúton is szeretném megköszönni mindenkinek, aki valamilyen formában segítette a rendezvény lebonyolítását.

SZAKKOLI

A hétvége élményeiről megkérdeztük vendégeink közül Zádori Ferencet és Szappanos Miklóst.

Hogy éreztet magad a Mórában?

Feri: Már másodszor jártam a Móra Ferenc Kollégiumban. Először nyáron a NYATA-n voltam itt, és akkor is, illetve most is nagyon jól éreztem magam. Ami a legjobban tetszik a koliban, hogy nagyon jó a közösségi élet. Ehhez hasonlót csak nálunk a Schönherzben láttam és talán ez a két kollégium az egész országban, amelyik képes ilyen jó közösségi életet fenntartani a falai között.

Miki: Mondanom sem kell, hogy nagyon jól éreztem magam Szegeden és a Mórában.

Csupa vendégszerető ember vett körül minket egész hétvégén, a kollégium remek hely, és ami számomra felettébb meglepő volt, hogy még a portások is kedvesek.

A hétvége melyik pontja, mozzanata volt számodra a legemlékezetesebb?

Feri: Nehéz kiemelni legemlékezetesebb mozzanatot, mert az egész hétvége emlékezetes marad, amíg élek, és nagyon sok élménnyel gazdagodtam Szegeden. A könyvtárban és az informatika tanteremben tett látogatás is nagyon érdekes volt. Legjobban viszont az Informatika Történeti Kiállítás tetszett. Az a közel két óra, amit ott eltöltöttem, felejthetetlen marad szerintem nemcsak nekem, hanem a többieknek is.

Miki: Igazán maradandó élményt nyújtott az Informatika Történeti Kiállítás és a szombat esti buli. A borkóstoló megadta az alapot az estének, ami csak egyre jobb lett: hosszú beszélgetések, tánc, játékok, és afterparty a vendégszobában. Nagyon adta. :) Köszönöm, hogy fogadtatok és, hogy megismerhettek titeket! Még biztos látjuk egymást.

Köszönjük a válaszokat!

Mindenképpen, mivel tavasszal mi fogunk ellátogatni a Simonyi Károly Szakkollégiumba, hiszen "annyi embert látunk vendégül, ahányan jöttek."

Haller Renáta

Simonyi Károly
SZAKKOLLÉGIUM

SZAKKOLI

Simonyi Károly Szakkollégium

Idén októberben volt Simonyi Károly születésének 100. évfordulója, illetve a róla elnevezett Simonyi Károly Szakkollégium novemberben ünnepelte 13. születésnapját. Ennek kapcsán a szakkollégium hallgatói egy nagyszabású, több hetes szakmai programokból álló rendezvénysorozattal készültek, melynek záró akkordja a szakkollégium születésnapj bulija volt.

A Simonyi – Móra barátság évekre visszanyúló és mélyen gyökerezik, ezért szeretnénk, ha minden mórás megismerné közelebbről is a Simonyi szakkollégium felépítését és működését.

Interjú Pápay Leventével a Simonyi Károly Szakkollégium elnökével.

Hogyan épül fel a Simonyi Károly Szakkollégium?

A Simonyi Károly Szakkollégium jelenleg 8 szakmai és egy menedzsment körrel rendelkezik. A szakmai körök két részre bonthatóak: szolgáltató vagy stúdiós körökre, illetve fejlesztő körökre. A stúdiós körök hangosítással, fénytechnikával, videózással, fotózással, grafikai elemek tervezésével foglalkoznak.

A fejlesztő köreinkben a tagjaink megismerkedhetnek az elektronikával, a programozással, valamint az egyre jobban fejlődő, keresett nagyfrekvenciás technológiákkal, és ezeken a területeken alkothatnak új dolgokat.

A menedzsment kör foglalkozik a nagyobb, szakkollégium szintű események megszervezésével, új emberek bevonásával, hírlevelek készítésével, oktatótermeink, könyvtárunk felügyeletével, üzemeltetésével. Ezeken felül a külkapcsolati események szervezése is az ő reszortjuk.

Minden körünk rendelkezik egy körvezetővel. A Simonyi vezetését a körvezetők, valamint az elnökség alkotja. Az elnökségbe az elnök, valamint a két alelnök tartozik. Az egyik alelnök a szakmai mun-

káért, a másik a menedzsment feladatokért felelős.

Ezeken felül van egy nevelőtanárunk, akik a körvezetőkkel, valamint az elnökséggel áll szorosabb kapcsolatban, valamint az alumni tagjai közül választunk háromfős felügyelő bizottságot is.

Milyen programokat szervez általában a szakkollégium?

A Szakkollégiumnak vannak belső eseményei, mint például táborok, vacsorák, egyéb összejövetelek. Ezek közül legkiemelkedőbb a nyári táborunk, ahol közel százan szoktunk megjelenni. Azért is fontos esemény ez, mert ekkor tartjuk az elnökválasztásunkat is. Nyitott programjaink közül a legnagyobb a Simonyi Konferencia, melyet már 13 alkalommal rendeztünk meg, és az ország legnagyobb, diákok által szervezett konferenciájává nőtte ki magát. Ez egy egész napos konferencia, ahol a helyszínen közel ezer regisztrálót szoktunk fogadni, és az élő közvetítést is több száz néző szokta követni.

Milyen programok valósultak meg a Simonyi 100 rendezvénysorozat keretein belül?

Ezzel a rendezvénysorozattal az volt az elsődleges célunk, hogy Simonyi Károlyról megemlékezzünk, így tovább fenntartva szellemiségét is.

A programsorozat egy Simonyi Károly tábla avatásával kezdődött, ahol beszédet mondott többek között a Villamosmérnöki és Informatikai Kar Dékánja, valamint Simonyi Tamás, Károly egyik fia is. Ez azért volt kiemelt jelentőségű, mert eddig a kollégiumban nem volt nyoma, hogy ott működik a Szakkollégiumunk. A sorozat keretein belül szerveztünk tanulmányi versenyt is, a fiatalabb generáció bevonására. Az eredményhirdetés átadóján egy Simonyi Károly életútját bemutató kiállítást nyitottunk meg az egyik fő épületünkben. Voltak ezeken felül szakmai látogatások, például a Paksi Atomerőműben, vagy a Központi Fizikai Kutatóintézetben. Ehhez hasonló események voltak a BME-n, illetve az ELTE-n tartott laborlátogatások is. Természetesen a jótékonykodás sem maradhatott el, Simonyi100-as pólók vásárlásával lehetett támogatni egy jótékonyági alapítványt. Az esemény végén rendeztük a szakmai napokat, mesterséges intelligencia, illetve virtuális és kiterjesztett valóság témakör-

SZAKKOLI

ben tartott kerekasztal beszélgetések formájában. Ezt követte a Simonyi születésnap buli, ahol több mint 180 szak kollégista vett részt.

Milyen terveitek, vízióitok vannak a 2017. áprilisi Simonyi Konferencia kapcsán?

Az előzőekhez hasonlóan most is egy olyan konferencia megszervezését tűztük ki célul, ami könnyed, de mégis szakmai, kapcsolódik a villamosmérnöki, informatikai területekhez.

Tavaly sajnos kicsit későn jött

az ötlet, hogy jó lenne jobban nyitni az úrkutatás felé, így a NASA sajnos nem tudott előadót küldeni, idén viszont lényegesen korábban meg lettek keresve ebben az ügyben, és elindultak az egyeztetések. Sajnos konkrétumot még mindig nem tudok mondani, de mindenképpen biztatóak a jelek. Ezen felül most is olyan előadásokkal szeretnénk készülni, amik valamilyen forradalmi áttörést, fejlesztést mutatnak be.

Miért jó Simonyisnak lenni?

Szerintem azért, mert itt a jó közösségen felül mindenki megtalálhatja a saját érdeklődési területét, és csapatban dolgozva valósíthatja meg terveit. Olyan dolgokba is bele lehet költeni, amire az egyetemen nem lenne lehetőség, és innen kikerülve az ipar számára is sokkal vonzóbb tapasztalatokkal gazdagodhatnak tagjaink.

Köszönjük a válaszokat!

Haller Renáta

SIMONYI
100

SZAKKOLIS KURZUSOK

1956 emlékezete

Idén ünnepeljük az 1956-os forradalom 60. évfordulóját, és történészként úgy gondoltuk, hogy előadássorozat szervezésével emlékezzünk és idézzük fel a korabeli eseményeket. Öt előadót hívtunk meg, egyetemi oktatót, akadémiai intézetek kutatóit és levéltárost egyaránt vendégül láttunk.

Első vendégelőadónk október végén dr. Farkas Csaba volt, a Csongrád Megyei Levéltár főlevéltárosa, aki az '56-os szegedi eseményekről tartott részletes előadást. Kitért a MEFESZ megalakulására, illetve korabeli iratokat mutatott, amelyekből az is kiderült, hogy kik voltak azok az egyetemi oktatók, hallgatók, akik a forradalom bukása után a megtorló gépezet célkeresztjébe kerültek, és kik voltak azok, akik kollaboráltak a rendszerrel.

Következő előadónk dr. Kecskés Gusztáv, a MTA BTI Történettudományi Intézet tudományos főmunkatársa volt, aki a forradalom bukásáról és az emigrációba kényszerült magyarság helyzetéről és lehetőségeiről beszélt. Az est a kollégiumi színjátszó csoport formabontó, de nagyon népszerű '56-os műsorával zárult.

Harmadik előadónk Dr. Szelke-Tulipán Éva, a HIM Hadtörténeti Kutató Osztályának munkatársa a Köztársaság téri véres eseményekről tartott érdekes beszámolót. Többek között megemlítette, hogy az események egy része (Mező Imre halála, a lincselést megelőző események, a fegyveres

összetűzés kezdete) máig tisztázatlanok, illetve további kutatást igényelnek.

Dr. Kiss Dávid, a VERITAS Történeti Intézet tudományos munkatársa az erőszakszervezetekről tartott szemléletes, ugyanakkor megrázó előadást. Beszélt az ÁVH-ról és az általuk elkövetett atrocitásokról, illetve a budapesti harcokról is. Az előadást követően már kötetlenebb formában, egy-két pohár bor mellett, a büfében folytatódott a beszélgetés...

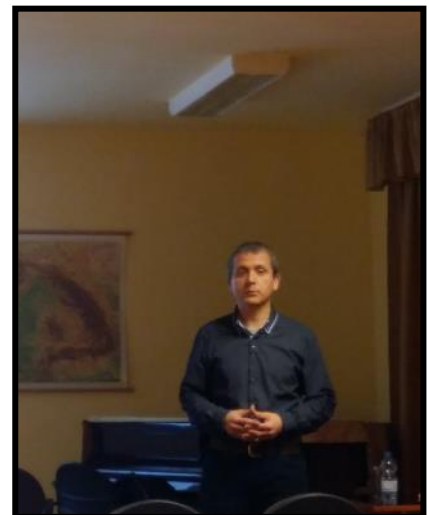
Az előadássorozat zárásaként dr. Bencsik Péter, a Szegedi Tudományegyetem

Jelenkortörténeti Tanszékének egyetemi adjunktusa 1956 nemzetközi összefüggéseit foglalta össze. Az előzmények ismertetése után '56 nemzetközi eseményeit taglalta, megemlítette a lengyel, szuezi és algériai válságot, valamint az ENSZ tehetetlenségéről is szólt néhány szót.

Bónuszként egy szerencsés véletlennek köszönhetően december első napján egy, az '56-os események forгатagában végig jelen lévő emigránssal, Gózon Imrével találkozhattunk. Gózon Imre jelen volt a rádió ostrománál és a

parlamenti sortűznél, csatlakozott a Corvin közti ellenállókhoz, majd a forradalom bukását követően menyasszonyával az emigrációt választotta. Rövid jugoszláviai és olaszországi tartózkodást követően végül Venezuelában talált új otthonra, ahol a caracasi Magyar Ház vezetőjeként napjainkig küldetésének tekinti a magyar diaszpóra szervezését és a magyar nyelv és identitás megőrzését. Összegzésként elmondhatjuk, hogy a kurzussal méltóképpen emlékeztünk az 1956-os eseményekre, az előadóktól szemléletmódban és forráskezelésben is sokat tanulhattunk, a korszakról meglévő ismereteinket új információkkal bővíthettük. Tavasszal is tervezünk tematikus sorozatot szervezni egy másik évfordulós eseményhez kapcsolódva. Ezúton is köszönjük szépen az előadóknak és a hallgatóknak a részvételt.

Kiss Ervin, Deák Ádám & Kovács Attila

SZAKKOLIS KURZUSOK

„Egy cianobaktérium sikertörténete” - avagy mi fán terem a kloroplasztisz?

Szerinted hány szintest lehet egyetlen platán levélben? És egy egész fán a buszmegálló mellett? A liget növényeiben összesen? Elhinnéd, hogy ezek mind - sőt az összes fotoszintetizáló élőlény összes plasztisza ezen a bolygón ugyanabból az egyetlen baktériumból származik?

Aki ebben a félévben szorgalmasan látogatta Bagi Tanár Úr kurzusát, annak mostanra semmi kétsége sem lehet felőle. *Dr. Bagi István, a Szegei Tudományegyetem Növénybiológia Tanszékének egyetemi docense idestova több mint 30 éve oktatja a lelkes biológushallgatókat. A MTA köztestületének, illetve a Magyar Biológusok Társaságának tagjaként nemcsak szakmai tekintély, de hallgatói körökben is elismert oktató. Noha „van egy stílusa, amit meg kell szokni”, ám, ha az ember ráhangolódik, rengeteg érdekeséget tanulhat tőle.*

A kurzus célja azon organizmusok áttekintése volt, amelyek vagy fotoszintetizálnak és oxigént termelnek (ezek a cianobaktériumok, a fotoszintetizáló Protozoa csoportok, a növények és növényyszerűek), vagy a fotoszintézis képességének elvesztésével közvetlenül ilyen organizmusokból származnak

(pl. petespórásgombák). A fontosabb taxonok evolúciós kapcsolatainak, leszármazási sorainak vázolója mellett a családok elterjedésének, karakterisztikus morfológiai bélyegeinek ismertetésére is sor került. Ehhez mindenekelőtt tisztáztuk a rendszerezés elméletének alapjait, ezen belül is a kladsztika (molekuláris filogenetika) alapelveit. Megismertük a cianobaktériumok sejtszerkezetével, taxonómiájával, eukarióta sejtalkotóvá válásuk mozzanataival és feltételeivel. Bagi Tanár Úr elmagyarázta nekünk, milyen véletlenszerű események révén válhatott 3,4 milliárd évvel ezelőtt az az egy bizonyos cianobaktérium az összes ma létező és működő plasztisz ősevé, és hogy ezt milyen molekuláris filogenetikai vizsgálatok eredményei támasztják alá. Ezután divergálódásuk sorrendjében végigvettük a legfontosabb moszatkládokat, zuzmókat, mohákat, harasztokat és nyitvatermőket. Idő szűkében a magvas növények másik nagy csoportjáról, a zárvatermőkről csak említést tettünk. Minden taxont színes, látványos diasorok mutattak be, rengeteg képpel illusztrálva az egyes fajokat – különös tekintettel a nálunk is előfordulóakra. A főbb morfológiai jellegzetességeik mellett szó esett nemzedékváltakozásuk módjáról és a fejlődési vonalakon végigfutó evolúciós

trendekről. Ehhez fontos átlátni, milyen környezeti változások kényszerítették alkalmazkodásra a növényeket, miért és mikor léptek ki a szárazföldre, hogyan hódították meg azt és teremtettek élhető körülményeket az állatok, majd az ember számára. Ne feledjük, hogy a légkör oxigén tartalmát is a legkorábban divergálódó, fényenergiát hasznosítani képes prokarióta szervezeteknek köszönhetjük. Ugyan a felsőbbéves biológia szakos kollégisták számára mindez (remélhetőleg) ismerősen csengett - hiszen az előadások anyaga javarészt a Növényrendszertan kurzusok tananyagára épült – a Tanár Úr mégis ügyelt arra, hogy bemutatóit apró érdekességekkel tegye színesebbé. Megtudtuk például, mi áll a biolumineszcencia vagy a vízvirágzás hátterében, miért nem érdemes tisztafa alatt aludni (hacsak nem szándékozik örökre ott maradni az ember), vagy, hogy mi is az a welwitschia.

Ugyan a kezdeti érdeklődés a félév előrehaladtával némiképp lankadt, egy 12-15 fős „keménymag” mindig jelen volt. Az előadásokat a szakmai szemmel figyelő biológus-palánta énem mellett a laikus, minden iránt érdeklődő énem is örömmel hallgatta.

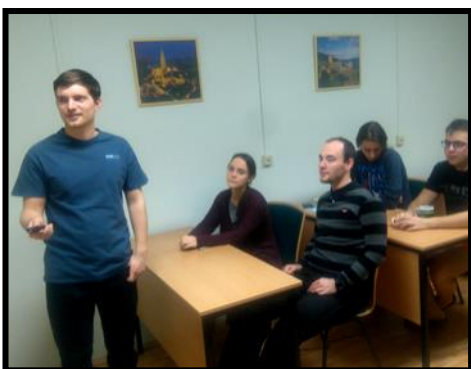
Hábenczyus Alida Anna

SZAKKOLIS KURZUSOK

A Móra Ferenc Szakkollégium fizikus műhelye

Az a megtiszteltetés ért, hogy a 2016/17-es tanév őszi félévében is megtarthattam a kollégiumunkban immár harmadik alkalommal meghirdetett Lézerfizikai Műhely szakkollégiumi kurzust. Tavaly az őszi félévben Filep Tamás kollégám vezetésével szerveztük a kurzust, igaz, akkor még csak alkalmi jelleggel, szemináriumi formában, a résztvevők számára is lehetőséget biztosítva, hogy bemutathassák a fizikához kapcsolódó önálló kutatásaikat, szakmai produktumaikat.

A tavalyi tavaszi félévtől vettem át a kurzus vezetését. Elsődleges célom az úgynevezett fizikus gondolkodásmód kialakítása volt, illetve hogy hallgatótársaim bepillantást nyerjenek a lézerfizika sokszínűségébe és legújabb kutatásaiba. Szerettem volna elérni, hogy a hallgatóim ne úgy emlékezzenek az órákra, mint egy átlagos egyetemi szemináriumra, hanem egy olyan egyedi kurzusra, ahol később kamatoztatható hasznos tudást szerezhhetnek.

A félév során a lézerfizika szinte minden aspektusával foglalkoztunk; többek között lézerrendszerek bemutatásával, optikai rendszerek számítógépes megtervezésével, valamint számolási gyakorlatok és lézerfizikai kísérletek is részei voltak a műhelymunkának. Ez utóbbi természetesen a kollégiumban elérhető eszközök segítségével és saját kreativitásunkra építve valósulhatott meg. November 16-án a mű-

hely keretében érdekes előadást tartott dr. Szaszko Bogár Viktor kollégám, az Elméleti Fizikai Tanszék volt oktatója, kutatója, jelenleg az ELI 'Szuperlézer' szegedi intézetének munkatársa.

Idén a kurzuson 7 fő vett részt. A kurzust a 45-ös teremben tartottuk keddenként este 8-tól 9-ig. A következő félévben az órákra már nemcsak fizikusokat, hanem minden fizika iránt érdeklődő kollégistát szeretettel várok. Az alábbiakban néhány hallgatóm kurzussal kapcsolatos beszámolóját teszem közzé.

„A fizikát alapvetően szerettem, emiatt nagy örömmel fogadtam azt a tényt, hogy lesz fizikus műhely a félév során. Nemcsak kollégiumi pontokat szerzek, hanem azt is csinálhatom, amit szeretek. A lézerek alapvetően az érdeklődésem részéhez hozzátartoznak, a középiskolában szerzett tudásomat erőteljesen kibővíthetem, valójában rendszeren megalapozhatom. Leginkább az elméleti fizikát szeretem, a kísérletezést kevésbé (elsőéves hallgatóként ez az állítás, nem biztos, hogy helyénvaló lesz a jövőben), de a kollégiumban elvégzendő kísérletek felkeltették a figyelmemet. A vendégelőadók előadásain is érdemes részt venni. A fizikus műhelyt csak

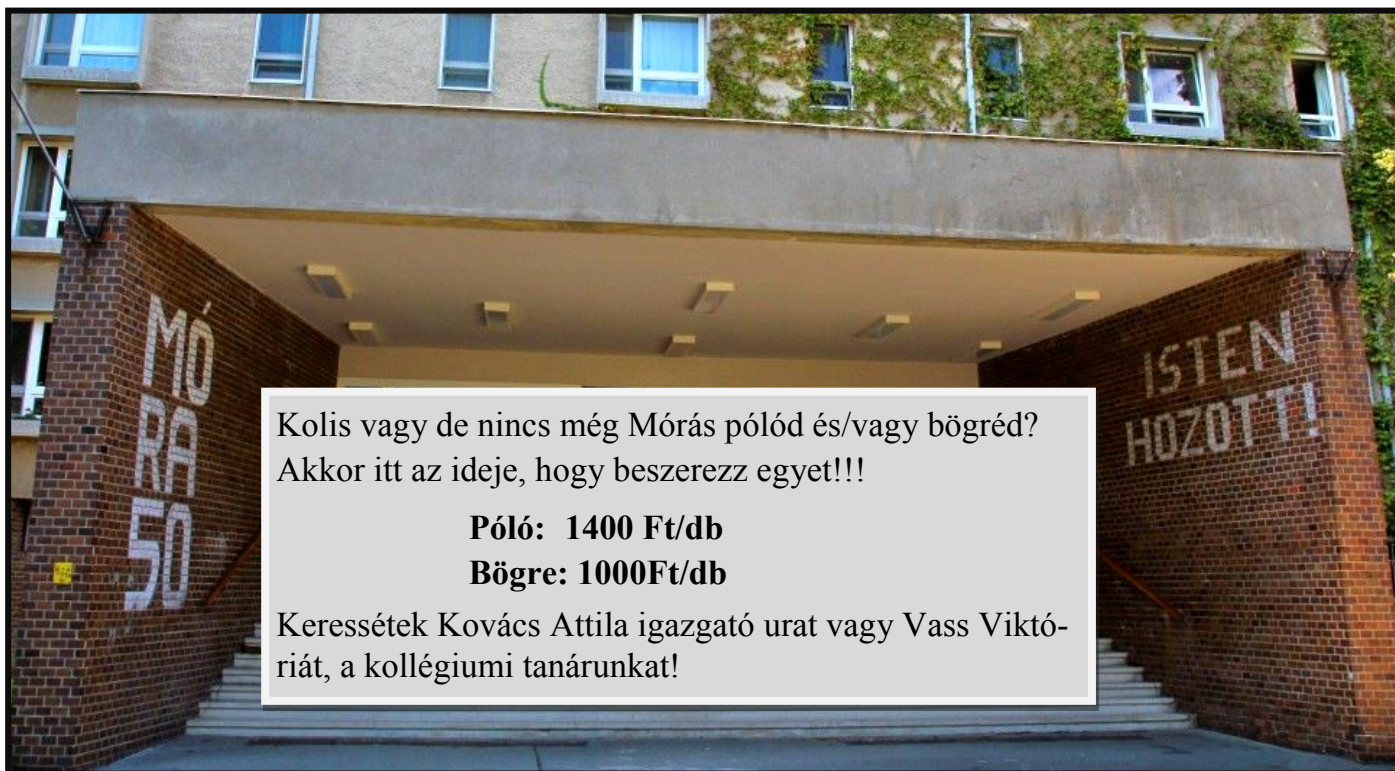
ajánlani tudom mindenkinek, valamint remélem, hogy a következő félévben is lesz.” Juhász Bence

„Csillagásznak készülő elsőéves fizikus hallgatóként nagy érdeklődéssel vártam a kollégiumi kurzust, igazán felkeltette az érdeklődésem. A lézerfizika a mindennapok egyik feltörekvő tudománya, ezért igazán hasznos az erről szóló előadásokon részt venni. Ezen kívül az még egy pozitívuma a műhelynek, hogy a második félévben induló hullámtan és optika órákra is ad egy minimális felkészítést. A kurzus teljesítése nem okozhat senkinek nehézséget, ugyanis csak rendszeres részvétel szükséges hozzá, valamint egy, a félév végén elvégzendő kísérlet bemutatása.” Murvai Adrián

„Elsőéves fizikus hallgatóként, a szakosodás előtt állva pont kapóra jött ez a lézerfizikus műhely. Örülök, hogy beleköszölhettam ebbe az érdekes és bonyolult világba. Attila előadásai mellett dr. Szaszko-Bogár Viktorhoz is szerencsénk lehetett, aki az ELI-ben folytatott munkáját ismertette ösztönzött bennünket. Utolsó műhelyünkre egy kísérlet maradt, amire nagyon kíváncsi vagyok, milyen eredményekkel zárul.” Rapavi Rebeka

Andrásik Attila

EZ ITT A REKLÁM HELYE

SZAKKOLI

Felújítások és új beszerzések a félévben

Anyagi lehetőségeink függvényében idén is szeretnénk volna még szebbé és otthonosabbá tenni kollégiumunkat. Tavasszal az alagsori volt dohányzó helyén egy új közösségi teret alakítottunk ki, amit kissé fennkölt stílusban Móra Szalonnak neveztünk el. A falakról Móra kortársai tekintenek ránk, a kényelmes fotelok és egyedi asztalok pedig kiváló színterei lehetnek kártyacsatáknak, társasjátékozásnak, de születésnap, névnap összejöveteleknek irodalmi, művészeti esteknek is otthonául szolgálhat a Szalon. Szeretnénk, ha minél többen felfedeznék és használatba vennék kollégiumunk eme kis gyöngyszemét.

Nyáron, egy több éves projekt első lépéseként a második emeleti íróasztalokat cseréltük ki újakra. Az asztalokkal kapcsolatos visszajelzések pozitívak, így az elkövetkező két évben reményeink szerint az első, a harmadik és a negyedik emelet is új íróasztalokkal bővíthet.

Ugyan nyárra terveztük, de végül őszre halasztódott a harmadik emeleti zuhanyzó felújítása. A kopott és töredezett zuhanyzótalcaikat esztétikusabbakra cseréltük, és sokak kérésére újra felszereltük a folyosók hangulatához színben és stílusban illeszkedő zuhanyfüggönyöket.

Novemberben hozzákezdünk egy zárt biciklitároló kialakításának előkészítéséhez. Az utóbbi egy-két évben számunkra is nyilvánvalóvá vált, hogy biztonságos tárhelyek tekintetében kapacitásbővítés-

re van szükség, ha a műszaki osztály és a leendő kivitelező is úgy akarja, tavaszra kialakításra kerülnek az új tárhelyek.

Szeptemberben azzal a kellemtelen helyzettel szembesültünk, hogy számítógépes hálózatunk és tűzfalunk már nem tudja kiszolgálni a megnövekedett hallgatói igényeket, ezért új szervergép, valamint 18 switch, és 350 kábel beszerzését határoztuk el, mintegy 900000 forint értékben. A szervergép már üzemel, a switchek és a kábelek rövidesen érkeznek, így vizsgaidőszak végére sokkal stabilabbá válhat a rendszer. A problémák megoldásában és a új rendszer kialakításában rendszergazdáink szinte emberfeletti nyújtottak, amiért külön köszönet nekik.

Az őszi kollégiumi közgyűlésen merült fel a tornaterem

kondigép parkjának a bővítése. Mikulásra megérkezett az új guggoló keret és ferdepad, akik már kipróbálták, csodákat mesélnek róluk. További sportszerek beszerzése is folyamatban van.

És ezzel még nincs vége a jó híreknek. Ha minden a tervek szerint alakul, Jézuska két új mosógéppel lepi meg a kollégistákat, pont olyanokkal, mint amilyenek a harmadik, negyedik és ötödik emeleten találhatóak, ezzel talán a mosógépes várólisták dicstelen korszaka is véget ér. A következő év elejére pedig napirenden van szárítók és lavórok valamint szárítógépek beszerzése.

Kovács Attila

KOLISOK(K)

Tökölés, avagy ilyen egy kolis Halloween

Az eredetileg angolszász országokban nagy hagyományokkal bíró Halloween napjainkra már az egész világon elterjedt vidám parádé, mely alól Magyarország sem bújhat ki, és a Móra sem. A kollégiumi szokásokhoz híven idén is megrendezték a „Tökölés” néven futó programot, amelyen lelkes csapatok kápráztatták el társaikat művészi megfaragott alkotásaikkal.

A rendezvény helyszíne a kolti tornaterme volt, amelyet denevérek, pókok, tököcskék és boszorkánylépcsők díszítettek, no és persze a tetszetős tökök az asztalokon, a terem ékköveiként. Mórás időszámítás szerint a ceremónia valamikor 9 óra után kezdődhetett. Az eseményre 18 tököt faragtak ki a kreatív nevezők, akik előzetesen jelentkeztek a szervezőknél a korlátozott tökszámmra való tekintettel. A versenyzők kihozták magukból a maximumot és olyan remekművekben gyönyörködhattünk, mint a baglyos, a csontváz, és a rózsás tök, de a klasszikusok sem maradtak el. Volt olyan lámpás, amelyet még meg is lehetett csapni. Diszkógömb nem lógott a mennyezetről, de a remekművek belsejébe tett gyertyák tökéletes hangulatvilágítást biztosítottak.

A fantáziadús faragványok nem csak szórakozásból készültek, ugyanis a tét komoly

volt. A szakképzett zsűri éles szemével és művészi érzékével pásztázta körbe a felhozatalt és választotta ki a három legjobbat. A győztes a rémisztő, mégis hihetetlen precizitással megalkotott *Szem lett, a képzeletbeli dobogó második fokára a méhecskék által felrepített Kaptár pottyant és a bronzot a Fog megalkotói vihették haza. A közönség is kifejezhette véleményét és szavazhatott, a szavazólap pedig egyúttal a tombolaszelvényt is jelentette. A kolisok voksai alapján a Csillagos Égbe elkalauzolók lett a közönségdíjas befutó.*

Az eredményhirdetést követően elkezdődött a tombolasorsolás, ahol hasznosabbnál hasznosabb nyereményeket vettek át a szerencsések. Érződött a feszültség, amikor Móri bement a mikrofonba, hogy sárga vagy kék színű a kalapból kihúzott 11-es tombolaszelvény. Volt, aki befőttes gumit, radírt,

mosogatószivacsot, fakanalat és hajfelfogó szűrőt vihettek fel a szobájába, de akadt olyan is, aki egy WC-kefével térhetett haza. A nyereményeső után következett a táncos mulatság, melyhez a zenét DJ Dzsí szolgáltatva. Az este folyamán Zoliék hatalmas akciókkal várták a szomszédokat és a legszomszédosabbak közül kiválasztották a kárton bor nyertesét az *Őszi Nyereményeső sorsolásán.*

Az este fergeteges hangulatban telt, mindenki jól szórakozott. A tökök elnyerték méltó helyüket, hiszen a lépcsőkön bárki, aki betévedt a koliba, megcsodálhatta őket. Én kíváncsian várom, hogy jövőre mivel rukkolnak elő a kreatív elmék. Idén elég magasra tették a lécet, szóval húzzatok bele!

Paudits Noémi

KOLISOK(K)

Megmustráltuk! - avagy az érdemre méltó emlékfosztlányok összefűzése

November 17.-én hideg éjjelre volt kilátás, s hogy ennek ellenére édes melegség érzetét keltsük, megtömtük a büfét minden földi jóval. Köztük kedvenc hungaricumunkkal, a híres nevezetes Pálinkával!

Volt itt minden mi szem-szájnak ingere, s torkunk tüzetesen hevesebben nyelte az italt, mihelyst ütött az óra, és útjára indult az elhivatott. Kóstoltunk!

Idén 36 tétel mérettette meg magát a viadalon, köztük a jól menő alma, birsalma, eper, Irsai Olivér, körte, őszi- valamint sárgabarack, szilva, szőlő, törköly, és amiben minden volt, a vegyes. Fantázia név alatt futott például a kemények itala, a Vikingek Könynye, a nemesek nedűje a Kínai Császár; a vadászok kedvcsinálója a Meggyes Medveölő, a kissé franciás hangzású Vemender Marile – a túl hosszú név miatt végül diós meggyre keresztelt párlat. Kuriózumnak számított az ínycsiklandozó barack szilvaágyon, a koffein függőket megörvendeztető kávézesítésű, a biztonságosnak mondható Csomagolt Portugieser Törköly, az ingyencek kedvére volt a mézes citromos; a to-

roknak jót tevő selyemágy, és a kicsit túlbuzgó tuskés körte. Ki útjára indult, minden asztalnál megakadt jó pár perce, hiszen a finom nedűk mellé dekoratív kínálók is dukáltak, akik mellett a készítőket dagasztva, büszkélkedve mesélhették el művük születését, s megoszthatták a nagyerdeművel a kísérletek, s össze-tevők miegymását.

A hangulat, az alkohol fokával együtt a tetőre hágott, s minden arcon csak örömet láthatott, ki arra járt. A büfé, ha kis ideig is, de telve volt, fiúk-lányok újonnan örvendeztek egymásnak, majd poharuk tartalmának, kis kollégiumunk berkein belül.

Az örömittas állapot mellett pár díj is gazdára lelt, a lelkes zsűrinek s kóstolóknak hála. Előbbi tagjai Takács Gergely, Balázs Gergely valamint a Szentágothai Szakkollégium igazgatója, Hatvani Zsolt, kellemő kitartással és törhetetlen lelkesedéssel kóstolták végig

a 36 tételt. Asztalukon helyet foglalt a tételek mellett, némi pálinkába áztatott szilva, és a jó magyar zsíros kenyér is.

Miután, szinte egyhangúlag, meghozták a döntést, kihirdették az eredményeket! A közönségdíjas megérdemelten Vetráb Mercé lett, s akit a zsűri külön díjazott Török Bence volt és az ő szilvapálinkája.

A dobogósok közül a harmadik helyen végzett Gombás Bence törkölyével, második helyet ért el Tornai Heni birsalmapálinkájával, és az est győztese, az első helyezett Urbán Csilla ugyancsak birsalmája lett. Ezúton is gratulálunk nekik.

Azt hiszem az év egyik legkedveltebb eseményén vehettünk részt, s kár hogy olyan hamar véget ért, de ne csüggedjetelek lesz még nekünk Bormustránk is tavasszal! Addig is színes programok várnak még ránk, amin mindenkinek ott a helye!

Gyertek, jó lesz!

*Mihácsi Bettina
Zsötti*

KOLISOK(K)

Egy édes koliest, aminek majdnem sós lett a vége

November 22-én, került sor a sütisütő verseny döntőjére. A két elődöntő színvonalas édes csemegéi után mindenki kíváncsian várta a felhozatalt és a végeredményt.

A tálcákon lehetett látni szobrászati remekműveket, mint a morgós csúcs, télköszöntő fantáziákkal ellátott édességeket a hópihe, hólabda és a hópelyhes csokigolyó formájában, és a sütemények között csücsült egy nemcsak finom, de okos kis műredek is, az intelligens krémes. A karácsonyi ízek és színek világa is többeket meglepetett: a mézes krémes a mézes zserbó, az aranygaluska és a kókusztekercs is a kóstolandó sütemények között sorakozott. A legnagyobb meglepetést talán a mágikus pogie és a sajtos yolo, a két sós süti okozta, hiszen az elődöntőkre nem volt jellemző ilyen jellegű finomságok tárlása. A példátlanul sok, 13 igen színvonalas sütemény közül mégis az győzött a zsűri értékelése alapján, amelyik még gyönyörű novemberünket varázsolta a tálcára a maga sütis módján: a vadászat a vörös novembere lett tehát az első. A sós süti népszerűségét mi sem bizonyítja jobban, mint a mágikus pogie második helyezése és a sajtos yolo kö-

zönségdíja. A havas hamik közül a hópihe bizonyult a legfinomabbnak, így harmadik lett. A két mézes sütemény pedig szorosan egymás mellett negyedik (mézes krémes) és ötödik (mézes zserbó) helyen végzett.

Eredmények tehát:

1. vadászat a vörös novembere
2. mágikus pogie
3. hópihe
4. mézes krémes
5. mézes zserbó

Közönségdíj: sajtos yolo

A zsűri – és bizonyosan a kolégisták is – magas színvonalúnak ítélték a versenyt és a felrakoztatott süteményeket. Némelyik olyan dicséretet kapott, miszerint bármelyik cukrászdában megállná a helyét. Teázási lehetőség most is volt, de a rumnak megint csak nem találták nyomát, viszont a keresésnek hála minden cseppig elfogyott a tea.

Aki részt vett a három süti rendezvényen, rengeteg élmennyel gazdagodott, a jövőre sütni vágyók pedig az itt szerzett tapasztalatokat felhasználva bizonyosan tartják majd a színvonalat.

Vidám és süteményekben gazdag vizsgaidőszakot mindenkinek!

Két süteménytészta beszélget a kemencében:

*- Nagyon forró ez a kemence!
- Ja! Már süti a hátam!*

Mohai Aletta

KOLISOK(K)

A IV. Összművészeti est, egy szervező szemével

Csináltunk már ilyet máskor is, de ennyire jól még sohasem sült el a dolog. Ezt persze nem tudtuk, amikor nekiálltunk. A megszokott menetrend szerint szerveztük meg az egészet: kiírtuk, körbejártunk, plakátot terveztünk és gyűjtöttük a műveket. Ahogy arra számítani is lehetett, egy héttel az est előtt még a produkciók fele sem érkezett be, de tudtuk azt is, hogy a „rendszeres” jelentkezők az utolsó pillanatban írnak majd. Pár nappal később már alig sikerült úgy rendezni a műveket, hogy mindenkitől legalább egy vagy kettő beleférjen az általában egy órás programba. Persze túlcsúsztunk az időtartammal a végére.

Ami érdekes volt, hogy folyamatosan fogytak a „névtelenek”, de nem azért, mert visszaléptek, hanem azért, mert meggondolták magukat és vállalták a nevüket. Volt olyan előadó is, aki a rendezvény kezdésekor még anonimként szerepelt a papírokon, a két blokk közt viszont valami megváltozott, és nem csak a nevét, de arcát is vállalva ő maga mutatta be a művét a szünet után, nem is akármilyen színvonalon. A nézők miatt sem aggódtunk. Volt már száz ember is meg tíz ember is, mindkettő működött. Teljesen más a hangulat, de az élmény ugyanolyan, gondoltuk. Mint kiderült, jól álltunk a dolgokhoz: kevés érdeklődőre számítottunk, így nem volt lehetősé-

gük csalódnai az új előadónak sem. Aztán néhányak nagy meglepetésére megtöltöttük a büfét nézőkkel.

Kilencre írtuk ki a kezdést, mi már fél nyolctól fel-alá rohangáltunk az ötödik és a mínuszegy közt, de még így is csak fél óra csúszással sikerült elkezdni a műsort. Ragasztgattuk a rajzokat, amelyeket Schneider Fannitól és Hangya Noémitől kaptunk, kitettük az öntevékeny csoport kész színezőit, végül pedig Vetráb Merci remek képervei is a falra kerültek. Közben főztük a teát, elrendeztük a kiállított tárgyakat, kiosztottuk a sütitet, aztán a végén rájöttünk, hogy nincs, aki konferál, és mi sem tudjuk olyan egyszerűen megoldani ahogy gondoltuk, mert túl közel vannak egymáshoz a szerepléseink. Végül minden fellépő előtt ott és akkor döntöttük el, hogy ki fogja a soron következőt színpadra hívni. Ez egyszer vissza is ütött, de ennyi még belefér.

A verseket alkotóik szokás szerint nagyon jól „hangolták be”, néhány vicces, néhány komoly és egy-kettő hol ilyen, hol olyan hangulatú alkotás került a plénum elé.

Zenés produkció az eredeti tervben nem volt, ezt próbálta ellensúlyozni a „bakelitlemezz” kiállítás, de végül egy énekes előadással az utolsó pillanatban azért csak bővült a sor. A kiállítási asztalra a lemezeken kívül gyöngyfűzés és bőrdíszmű került még fel, előbbit Michalik Bogi készítette, utóbbiról előadást is tartott Radvánszki István. Előadásából egy mondat örökre az emlékeimbe égett: a diavetítésen egy igényesen elkészített bőrfelületen láthattuk Magyarország régi és jelenlegi határait, amit a készítője a következő szavakkal mutatott be: „Szerintem ehhez nem is kell sok mindent hozzáfűznöm, innen igazából már

KOLISOK(K)

csak egy „Nem! Nem! Soha!” felirat hiányzik. Ezt hatalmas öntudatomban készítettem, úgy hetedikesként.”

Idén is került a programba fényképvetítés, ezt Nagy Kingának köszönhetjük. Saját verset egyébként Pribojszki Hédi, Mohai Aletta, Pavlicz Ági, Mihalik Bogi, Vetráb Mercsi, Tajti Viktor és Béla Bálint küldött be rajtam kívül, valamint Hábenczyus Anna előadta Tóth Krisztina egyik költeményét. A süteményeket Erdős Réka és Nagy Ádám ké-

szítették, nekik is köszönjük.

Nagyon jó látni, hogy a Mórában még mindig rengeteg az ehhez hasonló megmozdulás. Az estét önként, magunk és mások szórakoztatására szerveztük Pavlicz Ágival és Vetráb Mercivel. Annak idején, amikor elkezdtük, még Nowosielski Dia és Mihácsi Betti is erősítette csapatunkat. Remélem, hogy senkit sem felejtettem ki a fellépők felsorolásából, ha mégis, akkor ezúton szeretnék tőle bocsánatot kérni, és ünnepélyesen

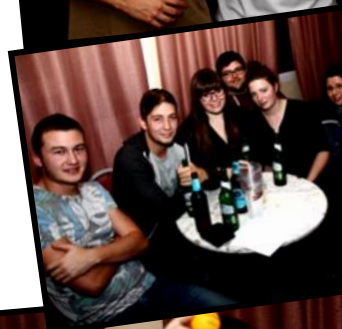
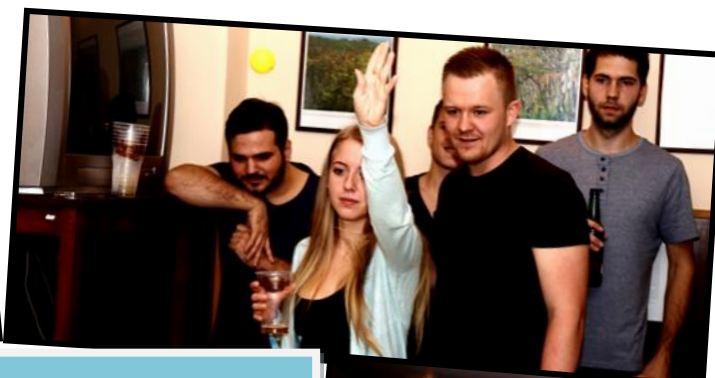
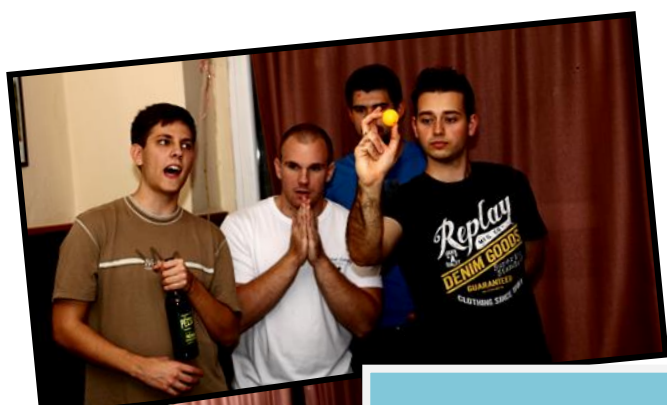
ígérem, hogy legközelebb nem fog előfordulni. Merthogy biztosan lesz legközelebb, és arra is mindenkit sok szeretettel várunk!

Németh Kornél

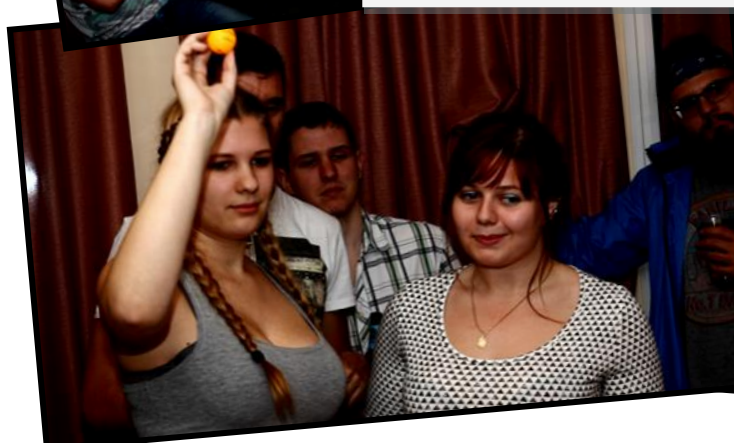
Az élet habos oldala

Egy szemeszter alatt másodjára rendeztek Sörpong Bajnokságot a Mórában. Köszönjük a szervezőknek (Borsos Bori, Szűcs Attila, Vetráb Mercedes) a lelkesedést, a játékosoknak pedig a részvételt.

Végeredmény

1. Berze Dávid és Szekeres Tamás
2. Borsos Bori és Gombkötő Bence
3. Havasi Stefánia és Farkas Dániel

KOLISOK(K)

Mórások a XIII. Kolozsvári Népzene- és NéptáncTalálkozón

Beszámoló a színpadról, a színpad mellől és után

2016. november 25-26. között rendezték meg a XIII. Kolozsvári Népzene- és NéptáncTalálkozót (a továbbiakban KNNT), melyet sokan a kolozsvári táncháztalálkozóként is emlegetnek. A rendező Ördögtérgye Egyesület jellemzően erdélyi táncegyütteseket és táncos adatközlőket vonultat fel a programkinálathoz, de minden évben lehetőséget kapnak a magyar nyelvterület távolabbi pontjairól érkező együttesek is. Idén sem volt ez másképp: a tatai Tata Táncgyűttes mellett meghívást kapott (mórás szempontból lényeges információ következik!) a szegedi Délikert Mőndőrgő Néptáncgyűttes, illetve a Cuharé Táncműhely. Előbbi csapat sorait négy (Apjok Vivien, Papp Gergely Sándor, Papp Máté - a néptáncos öntevékeny csoport fővezére és Takács Gergely), utóbbiét egy (Radvánszki István) mórás erősítette.

A pénteki, vagyis a november 25-i érkezést és a szállás elfoglalását követően épphogy beestünk a sepsiszentgyörgyi Háromszék Táncgyűttes Bőjt-től bőjtig című előadására, amelyet a KNNT egyik „legeslegfőbb” helyszínén, a Kolozsvári Diákművelődési Házban (Casa de Cultura a Studentilor Cluj Napoca) tekinthetett meg a gálaesten fellépő és a csak „simán érdeklődő” közönség. A másik „legeslegfőbb” helyszínen, a Heltai Gáspár Alapítvány székhelyén féktelen népi buli, vagyis táncház és folkocsmá várta a kultúrával betelni képtelen fesztiválózókat.

November 25-én, vagyis „másnap” reggel 14:00-kor megkezdődött a gálaesten fellépő együttesek színpadbe-

járása, ahol egymásra hangozódtak a táncosok, a zenészek, a hangosítók és a színpad deszkái. 16:30-kor a paraszti mindennapokat bemutató festménykiállítást nyitottak meg, ahol Rózsa Róbert alkotásait tekinthették meg az érdeklődők. 17:00-tól a látogatók dívatbemutatón vehették szemügyre a népi motívumok és viseletdarabok újragondolását és

„huszonegyedíkszázadiasítását” dolgozó textilművészek és ruhatervezők legújabb munkáit.

19:00-kor végre eljött a mi

KOLISOK(K)

időnk is! A Mőndőrgő Nép-
táncgyőttes eleki román ko-
reográfija nyithatta meg a
gálamősort! A visszajelzések
alapján (közönség, zenekar,
profí táncosok, stb.) egy remek
előadást tettőnk ki a szőnpadra
a Főlszállott a Páva tehetség-
kutató-győztes Tokos Zenekar
kíséretével. A Cuharé Tánc-
mőhely egy szép dél-alföldi
koreográfiaát (vagyis a mi vidé-
kőnk táncát) vitt a kolozsvári
közönségnek, amit az hatalmas
tapssal méltatott. A „hazai”,
vagyis erdélyi táncgyőttesek
(a kolozsvári Ördőgtérnye,
Szarkaláb, Kalotaszeg, Zurbo-
ló, Bogáncs és a szamosőjvári
Kaláka) produkciói kiváló au-
diovizuális élményt nyőjtottak
fergeteges előadásaikkal, me-
lyeknek értékét növelte, hogy
egyes koreográfiaákban megje-
lentek (illetve címszerepet

kaptak) a „táncal tárgyalt”
falvak táncos mesterei, vagy-
is az adatközölő nénik és bá-
csik (Visa, Szilágysámson,
Méra) ☺.

Az est és a fesztivál termé-
szetesen ismét reggelig tartó
bulival zárult. A „Heltaiban”
az első estén is rengetegen
voltak, de a zárómulatságon
kb. négyszer annyian. A há-
rom, komplexumon belőli
helyszőnen a tánc tér párokkal
és szolistákkal volt csurig, az
udvar (negyedik helyszőn)
pedig azokkal, akik inkább az
iszogatással és beszélgetéssel

akarták tölteni az idejőket. Per-
sze a három tevékenység kö-
zött jócskán volt áramlás (már
amennyire „áramlani” lehetett
ekkora tömegben)... A hangu-
lattal sehol sem volt probléma.
E sorok írőja természetesen a
pihenésre, a városnézésre és a
szolid beszélgetésekre helyezte
a hangsúlyt, de így kívőlről is
jól átjött a rendezvény szelle-
misége és a táncosok érzelmi-
fizikai kollektívájának
impresszív miliője.

Takács Gergely

„Minden filmnek megvan a célja”

Interjú Almási Évivel, a Mórás filmklub szervezőjével

Mindenkinek mást és mást jelent a kollégiumi filmkurzus. Van, akinek könnyed szerda esti kikapcsolódás, másnak egy egyszerűen bezsebelhető kurzuspont, de természetesen meghatározóak azon emberek, akik filmes ismereteiket kívánják bővíteni, és hétről hétre egy új élménnyel, megannyi gondolattal lesznek gazdagabbak. Jelen interjőnkban azonban lássuk a kulisszák mögött megbővő direktort, akinek hamisíthatatlan ízlésével ösz-szeválogatott filmjei tartalmasabbá teszik a kollégisták életét.

KOLISOK(K)

Mikor és hogyan jött létre a filmklub?

Az első filmklubot a 2014 tavaszi félévében indítottam, akkor elsőéves hallgató voltam. Azóta 4 félévben szerveztem kurzust, egyben pedig asszisztáltam. Nekem ez mindig is egy kedves hobbi volt, nagyon régóta vagyok filmrajongó. A klub ötletét Németh Bea adta, 2013 őszén az ő szervezésében valósult meg egy fantasztikus filmes kurzus. Bízott, mivel korábban ő is több ilyet is szervezett, így született meg a következő félévben az Európai Filmklasszikusok filmklub, ami néhány alkalom után szabadon választható szakkolis kurzus keretein belül folytatódott. Onnantól kezdve egyre jobban szerettem csinálni, egyre többen jöttek, és szerintem elég jó csapat alakult ki.

Milyen szempontok alapján válogatod ki a palettán lévő aktuális filmeket?

Mindig nagyon sokat merengek (van, hogy hónapokat), leginkább azon, hogy milyen téma köré szeretném felépíteni a kurzust. Ez a legnehezebb. Igyekszem, még ha lazán is, egymáshoz kapcsolódó darabokat választani, hogy így koherens képet alkossanak a félév során levetített alkotások. A választék mindig az én ízlésemet tükrözi. A filmek egytől egyig vagy nagyon közel állnak a szívemhez, vagy nagyra tartom őket; általában mindkettő igaz. Nem tartanám magam őszintének, ha filmművészeti könyveket felcsapva válogatnék filmeket. A legfontosabb számomra az, hogy a közönség gazdagodjon a filmek által. Ez szerintem be is válik, és mindenkinek sikerül valami értékeset felfedezni bennük.

Mit gondolsz, mi készíti arra az embereket, hogy ellátogassanak a kurzusodra?

Nyilván egy közösségi filmnézés elég vonzó élmény, főleg ha szakkollégiumi kurzus keretein belül működik. Az elején szerintem a kurzusteljesítés és a kíváncsiság voltak a fő mozgatórugók, ami egyáltalán nem baj. Számos olyan visszajelzést kaptam, hogy pozitív csalódás volt a félév, mivel egyébként ezeket a filmeket biztos nem nézték volna meg, vagy épp nem beszélgettek volna róla úgy, ahogy együtt tettük. Végző soron ez a cél, számomra ez a filmklub sikere.

Milyen hatást szeretnél elérni a filmjeiddel az emberekre nézve?

Minden filmnek megvan a célja. Néhányat direkt provokációból teszek be a listába, hogy kizökkentse az embereket a komfortzónájukból, másokat a filmtörténeti vagy társadalmi relevanciájukért vagy az én személyes kötődésem miatt. Többen mondják, hogy nem szoktak filmekben annyira elgondolkodni, mint amikor együtt beszélgetünk róluk. Nagyon fontosnak tartom, hogy tudjunk úgy tekinteni a filmekre, mint az irodalomra, a zenére vagy a képzőművészetre. Ez egy pontosan ugyanolyan kommunikációs csatorna, alkotó és befogadó között. A lényeg, hogy hatása legyen. Mindegy milyen. A legrosszabb, ha közömbösek maradunk a film iránt.

Számodra mit ad ennek a filmklubnak a szervezése?

Egyrészt egy kis „kötelező” kikapcsolódást, amikor aztán nincs kifogás, abba kell hagyni a munkát, mert film van. Engem ez feltölt, hiszen a legtöbb esetben a kedvenc filmjeimről van szó. Másrészt sikerként könyvelem el, ha valami olyasmit sikerül mutatnom a többieknek, ami tetszik nekik vagy elgondolkodtatja őket, és utána erről egy jót beszélgetünk. A kutatómunka során - miközben összeállítok egy-egy tematikát - mindig felbukkan 3-4, általam sem ismert film is, ezáltal a saját látókörömet is bővíthetem.

Mit gondolsz, amíg a Móra Kollégium lakója leszel, folytatni fogod a klub vezetését?

Attól félek, számomra ez az utolsó filmes félév. Nagyon sok örömet okozott a több éves klubvezetés, viszont már nem a régi erőbedobással végzem a szervezést, 100%-nál kevesebbet pedig nem éri meg belefektetni semmibe. A következő félévben a munkámmal kell komolyabban foglalkoznom, viszont a Mórás filmklub örök, és biztos vagyok benne, hogy valaki folytatja majd utánam, ahogyan nekem is volt kit követnem.

Benkő Márk

SPORT Á LA MÓRA

Bajnokok ligája a Mórában

A világ egyik talán legnépszerűbb sportága a labdarúgás, amely a kollégium falai között régen és most is jelentős szerepet töltött be. Gondolhatunk itt a „Morgillás és a Hermanos” csatákra, de az őszi és tavaszi félévben egyaránt sorra kerülő kolis házi focibajnokságokra is.

A Móra Focibajnokság hagyományai komoly múltra tekintenek vissza. A meccsek megszervezésében nagy szerepe volt Gömbicz Nándinak, aki sokat tett a kolis sportéletéért és mindig szép számmal verbuválta össze a szobákból a focizni vágyókat. Kialakult akkor egy több csapatot is kitevő baráti társaság. Az ő generációjukból megmaradt játékosok továbbra is rúgják a bőrt a kolipályáján az új srácokkal, és nagy futballbarát lévén az Igazgató Úr maga is játszik a bajnokságban.

Az őszi versenyek szezonja lassan a vége felé jár. A szervezők szobáról-szobára járva gyűjtötték össze a gárdát, akik közül többen már rutinos játékosoknak számítanak a bajnokságon. Jelenleg öt, főként baráti társaságokból összeállt csapat között zajlanak a mérkőzések. Egy „válogatott” maximum hét főt nevezhet, és a pályára egyszerre négy ember

léphet. Mindenki játszik mindenkivel, és az a csapat nyer, amelyik a legtöbb pontot szerzi (pontegyenlőség esetén a gólkülönbség arányát veszik figyelembe.) Az eredményjelző tabellát a szervezők a játékosokkal közösen vezetik, a góllövők nevét feljegyzik. A focistáknak kétszer húsz perc áll rendelkezésükre, hogy gólokkal megszórják az ellenfél kapuját. Sporik nincsenek, mivel minden mórás nagyon sportszerű és becsületes, így a bírónak nem is lenne dolguk. Konkrét megkülönböztető mez nincs, a meccsek előtt a versenyzők egymás között megbeszélik, ki milyen pólóban lép pályára.

A szervezőknek nem mindig könnyű a dolguk, hiszen minden csapattal össze kell egyeztetni a megfelelő meccsidőpontot, számolni kell a zh-kkal, az egyéb elfoglaltságokkal és az őszi fél-

év egyre hűvösebb napjaival, de a focizni vágyók mégis mindig mindent elkövetnek, hogy lebonyolítsák a bajnokságot. Terveik között szerepel, hogy a jövőben megpróbálnak megalkotni egy olyan menetrendet, ahol minden héten legalább egy mérkőzést lejátszanak, hogy időben véget érjen a szezon és sikerüljön mindenkinek megmérkőznie egymással. A tavaszi félévre tűzték ki, hogy jutalmakkal díjazzák a legjobb csapatokat, valamint gólkirályt avassanak.

A lehetőségek tehát adottak egy színvonalas kollégiumi focibajnokság megszervezésére, és minél többen jelentkeznek, annál izgalmasabb és hangulatosabb hetek állhatnak előttünk. Nem probléma, ha valaki nem profi játékos, a lényeg, hogy lelkes legyen és örömet lelje a fociban. Természetesen nemcsak focistákra van szükség, hanem egy hangos szurkolótáborra is, akik még nagyobb számban gyűlnek össze, hogy kedvenceiknek drukkoljanak. Mivel nyáron úgy sem lesz sem Világbajnokság, sem Európabajnokság, tavasszal akár be is pótolható a kieső focus program. Srácok irány nevezni valamelyik szervezőnél! Lányok le a pályára szurkolni!

Paudits Noémi

Taroltak a Mórások a XI. Szent Imre Kupán

Idén rendezték meg a XI. szegedi felsőoktatási kollégiumok közötti sakkversenyt, amelynek a szokásokhoz híven idén is a Szent Imre Szakkollégium adott otthont, a frissen felújított és meglepően hangulatos szakkollégiumi könyvtártermében.

Az elmúlt évekhez hasonlóan most is sikerült a szakkollégiumunk színeiben neveznünk a megmérettetésre, igaz számos nehézség akadályozott bennünket, amelyet a legjobban az mutat, hogy a küzdelem előtt 3 nappal tudtuk leadni a nevezési lapot. Kollégiumunk csapatát a Nagy Noémi, Filep Tamás, Barsi Dániel, Horváth Zsolt négyes alkotta. Szeretném megjegyezni és ezúton is megköszönni Daninak, hogy eljött és játszott velünk, habár nem lakik az épületünkben. A Móra mellett még 3 kollégium nevezett a tornára: az Eötvös Loránd Kollégium, a Sík Sándor Kollégium és a házigazda Szent Imre Szakkollégium.

Ahogy a versenyzők megszokhatták, elsőként koncentrációfokozó csomagot kaptak szabad fogyasztásra, amely ropit, teát és szőlőcukrot tartalmazott, azonban számomra több fontos dolgot nem, mint például kávé, hideg sör vagy fröccs. A tradíciókhoz méltóan oda-visszavágós rendszerben zaj-

lott a küzdelem, így összesen 6 fordulót rendeztek meg. Már az 5. fordulót követően eldőlt az aranyérem kérdése, csapatunk teljesen nyugodtan ülhetett le a táblák mögé, hiszen matematikailag már nem volt esélye más csapatnak a győzelemre. A kupa hazahozatala mellett még tábladíjat is bezsebeltünk Noémi, Dani és jómagam révén.

Az erőpróba jubileumi jellegét – ebben az évben volt a 10. olyan vándorkupa, ahol tényleges versenyzésre került sor, ahogyan ezt megtudhat-

tuk Nyőgér Istvántól, aki éveken keresztül volt a rendezvény főszervezője – mutatja, hogy még a Szegedma Hírportál munkatársai is tiszteletét tették a kora esti órákban.

A program azzal zárult, hogy a jelenlegi eseménykoordinátor, Fridrik Richárd kezdeményezésére megállapodtunk abban, hogy az egyetemi és kollégiumi sportági életet megpróbáljuk újjáéleszteni. Ennek lényege, hogy minden hónapban más-más helyszínen ülnék össze 2-3 órára egy kis mulatságra. Ezúton is biztatnék minden mórast, hogy jöjjön el nyugodtan. Az első alkalom számára termet az alagsori Móra Szalon biztosított. Akinek megjött a kedve a sakkozáshoz, vagy csak meginna velünk egy sört, azt szerdánként sok szeretettel várja kollégiumi öntevékeny csoportunk. Ha kérdésetek van, keressetek bizalommal.

Horváth Zsolt

SPORT Á LA MÓRA

Tét nélkül nincs játék – Póker Bajnokság

Siker, fény, csillogás. Las-Vegasi kaszinók, hajnalig tartó játékok, milliós tétek, a szerencsejátékok világa. Mindez kicsiben is lehetséges, még hozzá a Kollégium falai között.

Bár inkább szerencsejátéknak nevezik, viszont vannak, akik még is sportot űznek belőle. A póker több annál, hogy csak tétet emelgetünk és adunk meg, vagy éppen nyerünk, esetleg súlyos összegeket veszítünk. Ahhoz, hogy igazán jók lehessünk, folyamatosan figyelniük kell a társainkat, észrevenni az apró arc- vagy kézmozdulatokat, a testtartást, ami elárulja a játékost. Így felismerhetjük, mikor blöfföl a másik, mikor vannak ténylegesen jó vagy rossz lapjai. Tehát, jó emberismerők ülnek egymással szemben, egymás mellett, akik hol a szerencsének, hol a tudásuknak és a tapasztalatuknak köszönhetik a győzelmüket.

Október 20-án második alkalommal rendeztek Póker Bajnokságot a Móra Ferenc Szakkollégiumban. 12 ifjú titán vette fel a POKER FACE-t, hogy a többieket kijátszva elhódítsa a végső címet és természetesen a pénzt. A tornát a büfében két asztalnál játszották, majd amikor már csak kilenc játékos maradt, összeültek, és hajnal kettőkor hirdet-

tek győztes(eke)t.

Minden résztvevő 500 forintos nevezési díjat fizetett be, azonban aki hamar távozni kényszerült az asztaltól, annak is volt lehetősége visszaszállni (rebuy), valamint a versenyzők menetköz-

ben is fektethettek egy kis pénzt a játékukba (add-on) többletseton megvásárlásával. Az időmeghatározás egy óra volt. A torna a verseny szellemében, azonban jó hangulatban telt.

Aki kedvet kapott és kipróbálná magát, vagy visszavágót szeretne, az jövő év elején kipróbálhatja magát! Figyeljétek a kiírást. ☺

Drozdik Evelin

Helvezettek:

- megosztott első:
Janzen László és Gombás Bence
- megosztott harmadik hely:
Janzen Christian és Börcsök Péter

ÖNTEVÉKENY CSOPORTOK

Színezd újra, színezd újra az életet, ha megfakulna...

Vizsgaidőszak, ZH-k, elővizsgák, munkahelyi pánik, párkapcsolati krízis, otthoni problémák és még sorolhatnám. A stressz igen sok formában jelentkezhet az életünkben, és mindenkinek meg kell találnia azt a módszert, amivel az agyában felgyülemlett stresszhormonokat csökkenteni tudja. Valaki futni megy, valaki az edzőterembe indul, vagy csoportos edzésen vesz részt, de előfordulhat a tányértörés, siktozás vagy éppen a színezés is. Idén szeptemberben Haller Renáta, Varga Dóra és Varga Ramóna a stresszoldás egyik formájaként elindította a Színező Öntevékeny Csoportot a Kollégiumunkban. Ismerjük meg őket közelebbről!

egy meditatív állapotba kerülnek, majd egy szertartás keretén belül mindezt lerombolják, erősítve azt a buddhista tant, miszerint az életben semmi sem állandó.

A nyugati változat is ezt a meditatív, elmélyült állapotot hivatott elérni, színes ceruzás módszerrel. A lányok és a szakirodalom is említi a flow-élményt, azt az elmeállapotot, amikor teljesen elmélyülünk abban, amit csinálunk. Mindez megnyugtatja a testünket - leginkább az agyunkat-, energiával tölt fel és nem mellesleg még örömet is okoz.

A szervezők kiemelték, hogy nem kizáró ok, ha nem minden alkalommal tudtok megjelenni a foglalkozáson, bátran menjetek le, ha úgy érzitek, szükségetek van ilyesfajta kikapcsolódásra. A vizsgaidőszakban is kereshetitek a lányokat és a jövő félévben is folytatják a színezést, igazodva a későbbi órarendetekhez.

Az újságban mellékelve találtok egy színezőt, amit a lányok küldenek Nektek kedvcsinálásképpen.

Drozdik Evelin

Az első találkozás, amely az Öntevékeny Csoport megalapításához vezetett, Renivel történt, aki nyáron megvásárolta a Színes gondolatok című könyvet. Majd egy Facebook-os kiírás során - *Van valakinek kölcsönbe színes ceruzája?* - kiderült, hogy Dóri és Ramóna is szívesen használja a felnőtt színezőt. Innen már csak egy apró lépés volt a kolis csoport elindítása, a foglalkozás sikere pedig őket is meglepte.

Először az Öntevékeny Csoportok Éjszakáján mutatkoztak be, majd a csoporton belüli demokrácia kialakította a végleges időpontot – csütörtök 21 óra, Folyóiratolvasó. A társaság pedig igen vegyes – hölgyek és urak egyaránt választják kikapcsolódási formának a

színezést. A lányok egy nyilvános Facebook csoportot is létrehoztak a szervezés megkönnyítésére. Ezen a platformon a résztvevők kiválasztják, hogy a foglalkozás során melyik színezővel szeretnének dolgozni - mindenki a magának kedvére valón munkálkodik-, illetve egy-két alkalommal felmerült az igény a zenehallgatásra is, amit a csoport szavaz meg, hogy aznap szükségük van rá vagy pedig a csendet választják.

A felnőtt színező legismertebb formája a mandala, amelynek jelentése *a kör*. *A mandalák absztrakt minták, amelyek a középpontból indulva haladnak kifelé. A buddhista papok homokmandalákat készítenek, miközben*

MÓRÁSOK A NAGYVILÁGBAN

Önkéntesség a Baltikum országaiban

Interjú Kovács Emesével, a kóli gazdálkodás és menedzsment szakos hallgatójával, a Baltikumon szerzett élményeiről.

Hogyan kezdődött a külföldi önkénteskedéssel kapcsolatos érdeklődésed?

Minden a Talentum Alapítvánnyal kezdődött, amikor elmentem néhány rendezvényükre. Önkénteskedtem náluk egy évig, fordításokat csináltam, vagy éppen ami szükséges volt. Tudtam, hogy szeretnék majd kimenni külföldre, aztán egyszer szóltak, hogy van egy ilyen lehetőség, de azonnal kell döntenem. Így jutottam ki tavaly nyáron két hónapra Liepājába, Lettország második legnagyobb városába, és jártam körbe a Baltikumot, ami életem egyik legnagyobb élménye volt.

Kifejtenéd bővebben, hogy mi is ez az EVS (Európai Önkéntes Szolgálat), azoknak, aki esetleg nem ismerik?

Sokféle önkéntes- lehetőség közül lehet választani. Átlagosan heti 35 órát kell dolgozni a program keretein belül, amiért cserébe szállást, étkezést és némi zsebpénzt biztosítanak számunkra, amit okos beosztás mellett utazásra fordítható.

Mi volt a feladatod önkéntesként?

Gyerekekkel kellett foglalkozni, programokat szervezni nekik. Napközis tábornak is hívhatnánk a helyet ahol dolgoztam, hiszen a résztvevők nem aludtak ott, csupán 10.00 és 16.00 között tartózkodtak a tábor területén. 6-14 éves korig a kisgyerekektől a fiatal tinikig mindenkit megkaptunk. A tábor mindenki számára nyitott volt, a gyerekek teljesen különböző családokból érkeztek. A szülők tehermentesítésén kívül egyik rejtett célunk az volt, hogy bevonzzuk azokat a nehezebb sorsú gyerekeket is, akikre

otthon kevesebb figyelem összpontosul és a nyári szünet csellengés helyett hasznos időtöltéssel teljen.

Miért választottad éppen ezt a lehetőséget?

A jó időpont miatt választottam ezt a projektet (idén július-augusztusban voltam kinn). Az év többi szakaszában is hirdettek meg hasonló önkéntes munkákat, de az egyetem miatt nekem ez fért bele. Megfogadtam, hogy az első adandó lehetőségre lecsapok, és így is történt.

Hogyan tudod ezeket az önkéntességből szerzett tapasztalatokat kamatoztatni?

Az a tapasztalatom, hogy ha valaki tud multikulti környezetben dolgozni, az egy elég nagy előny a mai globalizált világban. Nagyban fejleszti a rugalmasságot, az alkalmazkodó képességet. A nyelvtudás léte manapság nem előny, hanem feltétel. Egy nyelv elsajátításához kevés ennél jobb platformot tudnék ajánlani, tovább-

MÓRÁSOK A NAGYVILÁGBAN

bá az embernek lehetősége van jobban megismernie önmagát: kiszakadni a mindennapokból, távol kerülni a barátoktól, családtól, új helyzetekben kiigazodni és feltalálni magát.

Melyek a kint átélt legizgalmasabb élményeid?

Tóth Anitával mentünk ki, aki akkora lendületet kapott Lettország után, hogy kiment most Erasmusszal Olaszországba. Vele stoppoltam Vilniusig, ami 400 kilométer oda és 400 kilométer vissza. Elég nagy élmény volt, vakmerőnek tűnhet így visszagondolva, de szerintem így sokkal jobban meg tudja ismerni az ember az ottaniakat és a kultúrát. Teljesen más elmenni valahova turistaként, megnézni a templomokat, múzeumokat, de egy idő után az összes templom és múzeum ugyanolyannak tűnik, ezért szerintem muszáj néha ilyen dolgokat beiktatni. Számomra ez legalább akkora élmény, mint a turista attrakciók látványa.

A hostelek világát mindenképp kiemelném: vannak olyanok, ahol 32-en vannak egy szobában, jellemzően rendelkeznek közösségi terekkel, ahol a kontinensek különböző nációi képviseltetik magukat. A hangulat általában meglehetősen nyitott és családias, rendkívül érdekes beszélgetéseket folytattunk. Ezek a helyek nem a komfortosságukról híresek, de a kedvező árszínvonal és a hangulat mindenképp kárpótol.

Melyek a legemlékezetesebb helyek, ahol jártatok, amikor nem kellett dolgozni?

Szerencsére majdnem minden délután lementünk a tengerpartra, alföldiként ez igazán különleges élmény, nagyon

megnyugtató érzés volt. Sokat olvastam, azóta sem volt annyi időm olvasni.

Ezenkívül a megszállási múzeumok voltak, amik nagy hatással voltak ránk. A Baltikumot a németek és a szovjetek is többször megszállták, illetve sokakat kitelepítettek, amely a mai napig mély emlékként él mindhárom népben. Megismerhettük, hogy az emberek hogyan éltek a gulágokban, nagyon sok emlékük maradt, hogy hogyan teltek a mindnapjaik, még túlélőkkel is készültek interjúk. Érdekes volt ezeket megismerni. Voltunk egy Tartu nevezetű városban, Észtországban. Igazából olyan hely, mintha besétálnék a Grand Caféba, csak az nem egy kávézó, hanem egy város, hihetetlenül művészi: teljesen ráfókuszálnak a színházra és a mozikultúrára.

Mi a tapasztalatod a kint megismert emberekkel?

Igazából, olyanok mint mi, ami viszont nekem igazán szembetűnő volt, hogy mindenki nagyon magas és vékony. Nem tudom, hogy csinálják, mert én 10 kilót híztam náluk két hónap alatt. Azt gondoltam, hogy ők csak halat esznek, ehhez képest nagy mennyiségű krumplit és kenyeret, aminek ellenére bomba alakjuk van.

Mit javasolnál a többieknek, miért vegyenek részt önkéntes programokban?

Hatalmas pozitív löketet adnak az embernek, amit később is felhasználhat. Életre szóló barátságokat köthet az ember: 13 önkéntessel voltam állandóan együtt: együtt dolgoztunk, utaztunk, éltünk. A családjuk és a barátaink szerepét egyaránt ők vették át, amelyet sosem fogok elfelejteni. A program által olyan helyekre juthatunk el, ahová másként nem lenne lehetőségünk, ráadásul egy kultúrát, szokásvilágot sokkal behatóbban ismerhetünk így meg.

Hogyan vágjon bele az, akinek semmilyen tapasztalata nincs ilyen projektek kapcsán?

Először is sétáljon be a Talentum Alapítványhoz. Hihetetlenül segítőkészek, és mindenféle személyre szabott tippekkel látják el az érdeklődőket, attól függően, hogy mit szeretnének. Vannak hosszabb távú, akár egy évre szóló önkéntes programok is, ezért érdemes ebbe időben belevágni. Szóval: Talentum Alapítvány és Időben.

Köszönjük az interjút!

Drozdik Evelin &
Vass Viktória

MÓRÁSOK A NAGYVILÁGBAN

Somogyi Ferenc „Ficere”

Hagyományörző „Mórások a nagyvilágban” sorozatunk ezen részében egy olyan volt mórásról olvashattok, aki azután, hogy egykoron e falak között törekedett intézményünk jó hírnevének öregbitésére, külföldön találta meg a számítását, és onnan mesél nektek tapasztalatairól, valamint az egyetemi-kollégiumi évek hatásáról külhoni mindennapjaira.

Aktuális interjúalanyunk a legendás „Ficere”, született Somogyi Ferenc, aki 1997-ben került a Mórába. Ficere felesége, a koliba 2002-ben érkezett Liska Zsanett nevében is beszélt kalandjaikról, céljaikról, amelyek egészen a messzi Malajziába vitték őket, persze korántsem azonnal, és egyáltalán nem biztos, hogy örökre...

Pontokban Ficere és Zsanett mórás/egyetemi életéről:

Ficere

- 1997-től történelem szakos
- 1998. januártól a BTK HÖK tagja, majd alelnöke, később az EHÖK tagja
- Az 1998-as Egyetemi Farsangi Fesztivál egyik főszervezője (mórás rendezői gárdával)
- a „MÓRUM” nevű közösségi est egyik szervezője
- az egyetemi Ökolívó Klub létrehozója „PETE”-vel (Papp Lacival) karöltve
- rendszeres kirándulások egyik szervezője Krakkóba, Aushwitz-Birkenaubába, Wieliczkába, a felvidéki várakba, stb.
- a „GERINC” című kollégiumi kiadvány társszerzője és névadója
- Kovács Gábor és a Bran együttes koncertjeinek szervezője a kollégiumban
- 2000/2001-ben egy évet Írországra töltött
- a „Kelták Utódai” című kutatócsoport létrehozója és vezetője (az írországi tapasztalatok beépítése)
- későbbi büfésünk, Bán Fecó beajánlója
- 2003-tól egy évig történész PhD-s

Hogy kezdődött (a külföldi lét)?

Történetesen éppen egyetemi éveim alatt kezdődött, amikor egy évre Írországra száműztem magam, ahol dolgoztam, tanultam, kutattam. Nagyon élveztem, és rá kellett jönnöm, hogy Magyarországon kívül is van élet. Mindemellett nem mondhatni, hogy itthon diploma után dömping lenne megélhetési lehetőségekben. Könnyebb volt, hogy Zsanett már élt Algériában és Franciaországban, úgyhogy nem volt nehéz rábeszélni egy külföldi expedícióra.

A kollégiumi ismeretségeken keresztül növekedett meg a motiváció a külföld irányába, azaz több kollégista társunk tapasztalata is erősen sarkallt

bennünket ebben a tekintetben. Mindkettőnk látásmódja úgy alakult, hogy gondoltuk, nem akkora baj, ha megpróbáljuk a külföldet. 2004 májusában csatlakozott Magyarország az EU-hoz, nem sokkal utána azzal hívtam fel a feleségemet, hogy „elcsesztem” 10000 Ft-ot, vagyis lefoglaltam két repülőjegyet Londonba. Úgy voltunk vele, ha nem is jön össze semmi, legalább megnézzük a várost. Emlékszem, még (Kovács) Attila is mondta, hogy vigyázzunk az akkor divatba jött fapados járatokkal. Egyszerűen hihetetlen volt, hogy ennyiért két ember kirepülhet Angliába. Jártunk-keltünk néhány ott-

honi ismerősünk társaságában, igyekeztünk munkát találni, de Angliában meg azt sem igazán tudták, hogy mi fán terem Magyarország, nemhogy azt, hogy még az EU-hoz is csatlakozott. Elég viszontagságos, sőt már-már kétségbeejtő út vezetett küldetésünk esetleges sikeréhez. Egy hónap elteltével végül visszatértünk Magyarországra, mert nem találtunk semmilyen konkrét lehetőséget.

Nem sokkal később itthon egyszer csak megszólalt Zsanett telefonja, egy tanárközvetítő ügynökség kereste, azzal, hogy Luton – London egyik reptere - mellett van egy iskola, ahová franciatanárt keresnek, és hogy elvállalná-e. Ő azt mondta, hogy igen, és így visszakerültünk Angliába. En eleinte egy raktárban dolgoztam, amit nehezen tudtam összeegyeztetni a közös életünkkel, illetve az ő munkájával. Mindazonáltal igyekeztünk megtalálni végzettségünk elismertetését az angol rendszerben, ami rengeteg utánajárást igényelt, de - sok esetben a véletlenek segítségével - végül sikerrel járt. Igen hosszú idő telt el mindezek alatt.

Még londoni tartózkodásunk idején ismerkedtünk meg néhány '56-ban kitelepült ma-

MÓRÁSOK A NAGYVILÁGBAN

gyarral, akik segítettek diplomáink angol sémára való átültetésében, majd a Londoni Magyar Nagykövetség Konzuli Hivatalánál pecsét került a fordításokra, ami hivatalossá tette őket (megjegyzem, az angol illetékes szervek nem a megfelelő szinten kívánták minősíteni diplomáinkat).

Közben ráböktünk a térképen egy másik helyre, s elköltöztünk Lutonból Bristolba, ahol ismét új életet kezdtünk. Zsanett helyettesítő tanárként, én pedig egy autókereskedő cégnél álltam munkába, ahol új es használt autókat készítettünk elő eladásra. Zsanettnek volt egy frontális balesete közben, mert egy autós hölgy úgy gondolta, hogy nem áll be a sorba, hanem a szemben lévő sávban megelőzi a kocsisort, de nem számított arra, hogy valaki egy mellékutcából kihajt szabályosan. A hölgy balesetet okozott és totálkárosra törte a pár héttel azelőtt vásárolt autónkat. Szerencsére Zsanettnek nem lettek súlyos sérülései, de pszichésen alaposan megviselték a történetek. Az ügy alaposan elhúzódott, de utánajártam az angliai közlekedési szabályoknak, s másfél-két év elteltével Zsanett végül pénzügyi kompenzációt kapott.

2005 vége felé egy ügynökség ajánlott neki egy néhány hónapra szóló munkát a kb. 50 mérföldre (80 km-re) lévő Swindonban, ahová egyik ottani kollégájával járt be minden nap. Eközben én is elkezdtem egy tanári ügynökségnél dolgozni, s mentem mindenféle iskolába Bristolban, annak környékén, majd Swindonban és annak vonzáskörzetében is. Mindösszesen kb. 33 különböző iskolában dolgoztam hosszabb-rövidebb ideig az elkövetkezendő években.

Zsanettet közben véglegesítet-

Zsanett

- francia szakos, külföldi kapcsolatok iránt érdeklődő hallgató, ami korábbi algériai es franciaországi tapasztalataihoz is köthető
- zenés, énekes estek előadója es szervezője párjával, Ficerével
- kollégiumi és egyetemi zenés estek tehetséges énekes fellépője
- „Edit Piaf”, majd „Filmszlágerek” önálló, teltházás estek fellépője a Mórában es egyetemi fesztiválokon
- többszörös, kollégiumi „Ki mit tud” résztvevő es nyertes

ték a swindoni iskolában, kemény munkája elismeréseként, így átköltöztünk a Swindon közeli festői környezetben fekvő Lechlade-be, amely egy kis Temze-parti városka, az ő sajátos vidéki hangulatával, majd onnan végül Swindonba, ahol 2007. október első napján megszületett gyermekünk, Patrick.

Sajnos az elkövetkező években kiteljesedő pénzügyi válság Angliát sem kerülte el. A válság idején 2008-ban a helyettesítő tanár intézményét gyakorlatilag ellehetetlenítette a brit kormány a takarékosági intézkedései következtében. Ettől kezdve bennünket is egyre komolyabban érintett az angliai válságosdi. Persze egyre inkább előfordult a külföldiekkel szembeni diszkrimináció is. Mindezek mellett igen sajnálatos dolog, hogy a külföldi magyarokat sok esetben jobb elkerülni, mert ahelyett, hogy támogatnák egymást, szívják egymás vérért, függetlenül attól, hogy régebben költöztek ki, vagy csak a közelmúltban. Persze nem mindenki ilyen, vannak, akik mindmáig barátaink közöttük, de történetesen voltak, akikkel jót tettünk, s utána minősíthetetlenül viseltettek irányunkban. Erre persze nemcsak Angliában találtunk példát. (Amikor korábban nászutunkon voltunk Kanadában, Torontóban, belefutottunk egy magyar nőbe, akitől szálást vettünk ki, és ott jócskán megtapasztalhattuk

„jóindulatát”.

Visszatérve angliai létünkhöz, a válság egyre jobban érezte hatását a „fejlett nyugaton” és újabb útkeresésre sarkallt bennünket. Feleségem néhány kollégája példáját követve elkezdett jelentkezni Anglián kívülre, és így jutottunk vissza Magyarországra, Budapestre, ahol Zsanett az egyik brit nemzetközi iskolában kezdett dolgozni. Ekkoriban kapta meg brit útlevelét is, mivel korábban már Angliában megszerezte a brit állampolgárságot. Nekem sem sok kellett volna hozzá, de egy igen rapszodikus ponton megakadt az ügy, s hiába van meg az állampolgársági vizsgám stb., a bürokratikus követelmények következtében végül fel kellett adjam ezirányú törekvésemet. Az, hogy Zsanett sikerrel járt, viszont meg is határozta későbbi életünket.

Én elhelyezkedtem a budapesti javítóintézetben tanárként, emellett a feleségem iskolájából volt néhány magántanítványom. Ez nem volt egy kellemes időszak. Zsanettnek volt egy olyan álma, miszerint olyan helyre akar költözni, ahol nem kell fáznia, és csak annyit mondott, hogy: „Malajzia”. Semmit nem tudtunk róla, csak amit az iskolában tanultunk, meg a Sandokanban láttunk a '80-as évek elején a magyar tv-ben. Külön-külön, de mindkettőnket elhívtak Londonba állásinterjúra az egyik malajziai brit nemzetközi iskolába történt jelent-

MÓRÁSOK A NAGYVILÁGBAN

kezésünk következtében. Érdekes tapasztalat volt csak kiugrani egy állásinterjúra Londonba. Nekem mindez kb. pontosan 24 órába telt az elindulástól hazaérkezésig. Végül megajánlották nekünk az állásokat, és a papírmunkák intézése után 2013 augusztusában kiköltöztünk Kuala Lumpurba.

Kimentetek családként, egy kisgyerekekkel. Mit tapasztaltok?

Malajzia egy óriási olvasztótégely, mindenkit el kell fogadni, mert itt mindenféle ember van. Az éghajlatról annyit, hogy elég magas a páratartalom, s nagyon meleg van. Minden nap 30 fok feletti a hőmérséklet és hőérzet 10-20 fokkal magasabb a páratartalom függvényében. Mindenesetre az első két évben egy elég kellemes helyen laktunk, amelyet magyarul talán lakóparkként lehet definiálni, tele biztonsági őrökkel, az ott lakók zavartalan életének biztosítására. Olyan hely volt, amit magyar szemmel leginkább üdülőhelyként kategorizálnánk, szépen gondozott kertekkel, pálmafákkal, mindenféle medencékkel, stb.

Az étkezésről annyit, hogy az itteni ételek általában eléggé fűszeresek és csípősek, ami feleségemnek kezdetben nehézségeket okozott, de idővel sikerült ehhez hozzászoknia. A csípős kajákat egyébként a fertőzések elkerülése végett készítik.

Hogyan fogadtak benneteket? Hogyan sikerült kapcsolatba kerülni az ottani magyarokkal?

Ugye a családban csak én vagyok magyar állampolgár. Malajziában nem tolerálják a ket-tős állampolgárságot.

Sokáig nem találkoztunk magyarokkal. Ahhoz le kellett menni Kuala Lumpurtól délre,

ahol teljesen véletlenül ismerkedtünk meg Putrajayaban, Malajzia adminisztrációs fővárosában egy magyar családdal, amint éppen egy hőlégballon fesztiválon jártunk. Az itteni magyarok teljesen mások, mint az angliai magyarok. Ide nehezebb kijutni, mint Londonba, ami gyakorlatilag megszüri az ideutazókat. A kapcsolatteremtés része például, hogy nemrégiben nyílt meg újra a Magyar Nagykövetség, melynek szervezésében összejöttünk focimeccs nézésre, amikor az EB zajlott. A többi ismerős magyar családdal egyébként néha összejövünk egy kis talira.

Hogyan zajlik egy munkanap? Hogyan épül fel egy évetek ebben a rendszerben?

A tanítás angol rendszer szerint működik. Nem egységes a reggeli tanítás kezdése, az iskolától függ, hogy mikor kezdődnek az órák. Nálunk például fél nyolcra kell menni, 7:50-kor kezdődik a regisztráció, és az oktatás 14:30-ig tart. Iszonyatos hajtas van, úgy is hívják ezt a fajta oktatási rendszert, hogy education factory, vagyis mintha egy gyárról lenne szó, plusz van még egy csomó egyéb kötelezettségünk is. Ha megnézed a Pink Floyd „The Wall” című számához készült klipet, talán ad nemi adalékot a képzeletvilágodnak. Ezen felül állandóan értékelnek, ellenőriznek, úgyhogy folyamatosan felkészültnek kell lenni, fejlődni kell. Képzéseken, tréningeken, extra foglalkozásokon veszünk részt. Van egy óráim ebédszünetként és egy óráim, amikor minden mást csinállok, azaz felkészülök a következő óráimra, dolgozatot javítok, vizsgakérdéseket állítok össze, meg bármi egyébbet csinállok, amit a túl-

pörgött agyú vezetőségünk kitalál. Ez tényleg egy állandó lóverseny, s a nap végére zombiként térsz meg hajlékodbá.

Említetted a különleges táplálkozási, higiéniai és éghajlati viszonyokat. Kerültetek kellemetlen helyzetekbe?

A mi iskolánk gyakorlatilag a város szélén van, közelebb a tengerhez. Ez elég kellemetlen, mert mi Indonéziából „importáljuk” a füstöt, ahol miután leszüretelték a pálmaolajat, az olajpálma ültetvényeket felgyújtják, és óriási összefüggő füsttömeg lepi el Indonézia nyugati vidékeit, Szingapúrt és szinte Malajzia egészét. Ezek után újabb pálmaültetvényeket telepítenek, s ez így zajlik évről évre. Emellett a meg meglévő dzsungelket is égetik, hogy újabb területeket nyerjenek a pálmaolaj biznisznek.

Itt a trópusokon közel élnek az emberekhez a veszélyes állatok, például az olyan szúnyogok, amelyek a maláriát terjesztik vagy a mérges pókok vagy a kígyók. A lakótelepeken, például ahol mi is lakunk, folyamatosan irtják a szúnyogokat, de tőlünk olyan 200 méterre már dzsungel található. A szúnyogok ellen a legjobb fegyverek a lizardok és a gekkók, amelyek mindennapos vendégeink a lakásban. Ijedten rohagnak a falon, amint felkapcsolod a villanyt. Természetesen mindehhez hozzá kell szokni. Volt, amikor összefutottunk nagyobb dragonlizarddal is, ami egy jó másfél méteres állat, és nem valami bizalomgerjesztő a megjelenése. ☺

Az elmúlt nyáron egyébként Thaiföldön volt egy tengeri kalandunk, ahol majdnem hajótörést szenvedtünk egy csoport részeként a viharos tengeren. A kapitánynak még egy

MÓRÁSOK A NAGYVILÁGBAN

nyavalyás iránytűje sem volt. Igazi apokaliptikus állapot volt, az emberek önmagukat megadva a sorsnak kapaszkodtak, s szinte némán túrték, ahogyan a hullámok bebecsaptak, s teljesen betérítették őket. Végül mintegy kétórás viszontagságos út után biztonsággal sikerült partot érünk.

Mindezek számunkra valóban elég távolinak tűnnek...

Hát igen. Itt az emberek is mások, a felfogásuk is más, más-hogy viszonyulnak a dolgokhoz. Voltunk például Malajzia keleti partvidékén, ahol azért jól megnézik a fehér embert. Ahol korábban éltünk, egy magasabb szintű környéken, ott kínaiak és fehérek éltek együtt, kicsit nyugatiasabb volt a hely. Itt, ahol most élünk, leginkább muszlimok laknak, nem olyan vonzó ez a környék, mint a korábbi, a munkahely megközelíthetősége szempontjából viszont jobb. Itt naponta többször felhangzik az Allahu Akbar, de ez ilyen, ezt is meg lehet szokni.

Mivel töltitek a szabadidőtöket?

Hogy ez a hajtás elviselhető legyen, igyekszünk mozogni. Van egy medence, van konditerem. Ezek a „mentálisan szétszívó” napok után egyensúlyban tartanak. Sok a jó hely, ahová érdemes elmenni, amelyeket a szabadságunk

alatt igyekszünk meglátogatni, mert muszáj pihenni.

Elképzelhető-e, hogy egyszer ráböktök a térképre és máshova költöztök?

A nemzetközi oktatásban két-éves szerződéseket kötnek. A második ilyen kétéves szerződésünk éppen jövő augusztusban fog lejárni. Most kezdődik az az időszak, amikor el kell gondolkodni, hogy hogyan tovább. Mire megszokod az egészet, addigra megint át kell gondolni a továbbiakat: maradunk-e itt, maradhatunk-e itt? Főleg a kisfiunk, Patrick miatt kell elgondolkodni, úgymost mérlegetünk, mert el kell dönteni, hogy mik a szándékaink.

Az is fontos, hogy mi akarunk-e maradni, vagy az iskola akar-e minket, mert mi többbe kerülünk, mint a helyi tanárok. A gyerekanyag 95%-ban helyi. Minden az iskolát fenntartó cég elképzeléseitől függ és elég fontosak a pénzügyi szempontok is. A nemzetközi tanárok száma csökken, a kötelezettségek viszont nőnek, úgymint elképzelhető, hogy máshova kell mennünk. Ráadásul vezetőségváltás volt az iskolánkban, amelynek következtében nagyon „lefelé tartunk”.

Hogyan hatottak rátok a szegedi egyetemen szerzett tapasztalatok, impulzusok, vagy a mórás dolgok?

Jó motivációkat lehet kapni, hogy akár olyan irányba induljon az ember, amilyenbe mi indultunk. Közülünk, akik annak idején a koleszban laktunk, jó néhányan élünk külföldön. Nagyjából minden kontinensen megtalálhatók volt mórások, kivéve talán az Antarktisz.

Mit tudnál általánosságban mondani a külföldi életről azoknak, akik még döntés előtt állnak?

Az emberek a külföldi léttől általában azt várják, hogy hogyan tudnak több pénzt keresni, vagy sikeressé válni. Ez egy nagyon kemény meló, a sültgalamb nem repül az ember szájába. Föl kell adni az addig megszokott dolgokat, barátokat, családot. Nagyon komoly elhatározás kell hozzá. Annak idején, még Angliában tanultunk a kultúrsokkról és annak fázisairól. Egy állomása az is, mikor hazamész a saját országodba, észreveszed, hogy mennyire megváltoztál, és hogy mi az a hely, amit te hazádnak nevezel. Tulajdonképpen ez okoz sokkot.

Ugyanakkor megéri. Bejártuk a környék csodálatosabbnál csodálatosabb helyeit, tapasztaltuk a kulturális különbségeket vagy például azt, hogy hogyan lehet hatékonyabban élni a trópusi éghajlaton. Rengeteg lemondással, viszontagsággal jár a külföldi lét, de végső soron megéri. Ha valakiben van elég kurázsizs, bátorság, akkor mindenképpen érdemes belevágni. Valójában Ferenc József híressé vált mondását kell előtte sajátunké tenni, melyet az első világháború előestéjén mondott: „Mindent meggondoltam, mindent megfontoltam”. Ha így van, akkor rajta, meg kell próbálni!

Takács Gergely &
Vass Viktória

ÍGY ÉLTÜNK MI

2. rész

Múltidéző szemelvények a volt- és régi kollégisták visszaemlékezéseiből

Sorozatunkban igyekszünk bepillantást nyújtani a múlt kollégistáinak hétköznapjaiba. A MóraNyúz lapjain újra megelevenednek az emlékek, az élmények és azok az „életvezetési stratégiák”, melyek tanulságul és élvezetes olvasmányként szolgálhatnak a jelenlegi aktív lakók számára.

A második részben Saly Noémi visszaemlékezéséből olvashattok részleteket, a '70-es évek közepéről - az írás teljes egészében megtalálható a 2006-ban megjelent „**Nemzedékről nemzedékre – 40 éves a Móra Kollégium**” című kiadványban.

Saly Noémi a JATE BTK magyar-francia-a századforduló magyar irodalma (spec.) szakán végzett 1980-ban, a Móra Ferenc kollégium lakója 1975-től 1980-ig. Irodalom- és művelődéstörténész, író, műfordító.

2003-ig a Szegedi Egyetem Francia Tanszékén tanított irodalmat, 2005-től a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Múzeum muzeológusa, a Magyar Kávéház Alapítvány elnöke. Önálló kötetei: *A Virág Benedek ház, Pesti csodabogarok, Törzskávéházamból zenés kávéházba, séta a budapesti körutakon, Nagypapához utazunk, az I. kerület régi képeslapokon, A Tangókirály, Semmiből is finomat [Szakácskönyv], Nekem soha nem volt otthonom..."- Krúdy Gyula budapesti életének színterei, A 110 éves Mátyás Pince, Példabeszédek.*

**„HÁZISÁRKÁNY A BÜ-
DÖSBEN,
avagy minek örüljünk, ha
vegyessé lesz egy lányko-
lesz**

Úgy kezdődött, hogy azon, a mi ügyünk szempontjából mindenképpen szép, kora őszi napon kiderült: órákon belül összedől a Bolyai Kollégium. A békésen repedező falak között megjelent ugyanis egy városi statikusokból álló csapat, hivatalból vizsgálgatva a húszas- harmincas években épült szilikátbeton házakat. A mérnökök futva távoztak az épületből, és (1978-at írunk, mobil még nem volt) az utcáról, fülkéből hívták föl a rektort: 24 órán belül költöztesse máshová azt a kétszáz-

egynéhány első- másodéves fiút.

[...]

Az egyetem vezetői hirtelen felindulásukban úgy képzelték, hogy a Mórában lakószobát csinálnak a tanulószobákból is (néhány jelenlegi kollégistának most is is-

merős lehet az eljárás -a szerk.), és hipp-hopp, már el is helyezték majdnem az összeset. Ezt a kezdeményezést Nellike (akkori igazgatónk) nemkülönben felindulva visszaverte. Megúsztuk nyolcvannal. De úgy ám, hogy a 320 ágyon már feküdt 320 lány. Mi örültünk,

ÍGY ÉLTÜNK MI

naná. Addig a fiúk este tíz után bent tartása óriási szervezőmunkát igényelt, szakszerű eltávolításuk még nagyobbat – nem volt könnyű az élet. Örömnünk nem bizonyult maradéktalannak, de ne vágjunk a dolgok elébe.

[...]

Másnap reggel házi-sárkányi minőségben elkísértem az egyetem anyagbeszerzőjét zsákmányszerző körútra. Vettünk, amit kaptunk: óvodába való pilleágyakat, függönyt, padlószőnyeget, mindent. Délre már be is kerültek a vasalószobákba, a tornaterembe, a takarítónők volt öltözőjébe és egyáltalán: minden elképzelhető és elképzelhetetlen helyre; délutántól pedig ingázott a két ház között egy teherautó, hozták a Bolyaiból, amit lehetett: szekrényt, széket, matracot. [...]

Akkoriban a KB (= koll.biz.) minden tagjának volt öt-hat szobája, akikért – úgymond – felelős volt. Ismerni kellett őket, minden bajukkal, az otthoni gondokkal, tanulmányi zökkenőkkel, szerelmi bánatokkal, mifénével együtt. Ha valamiben segíteni kellett, hát segíteni. Ha egy szoba jó kábétagot fogott ki (és fordítva), az jó volt. Mindegyikünknek voltak balhész szobái, persze, akikkel nehezen boldogultunk.

Nagypofájú negyedéves házisárkány, megkaptam a Büdösöket. Első tanyájuk az alagsorban volt (talán a mai Fonó? (a mai könyvtár -a szerk.)), ahol nem lehetett szelöltetni – onnan költöztek föl aztán a földszintre, a mai Kék Szalonba, de a név rajtuk ragadt örökre. A szobát bolyais szekrények sora választotta ketté, asztalnak, úgy emlékszem, nem jutott hely. Nyolc pilleágyon nyolc elsős

progmatos, matfizes, kémfizes.

A költözés másnapján belöktem az ajtajukat, mint egy westernfilmben, és közöltem, hogy én vagyok a szoba anyja, a tizenháromasban lakom, jobbra a mosdónál, ha bármi gáz van, nekem szóljanak. Látszott, hogy rohadtul nem értik, mit nyomul itt ez az agresszív némben, de bólogtattak.

[...]

Az első kollektív fegyelmet szüret után kapták. Akkoriban minden ősszel kihajtották a diákságot a környékbeli téveszekbe, kötelező mezőgazdasági munkára. Szedtünk hagymát, paprikát, szőlőt, ahogy az egyetem szerződött. Professzoraink felügyeltek ránk, behúzott nyakkal hallgatták velünk együtt az özönvíz előtti motorbiciklikén érkező, bukósiskos agronómusok eligazítását. Ilyesformákat, de teli tüdőből ám:

Mindön paprikát lé köll szödni, a zódet is, csak az egérfaszányiakat nem! 78-ban szőlő volt műsoron. Ha azt hiszed, hogy egy ilyen alföldi szüret csupa vidámság, tévedsz. Először is, reggel hideg van, később hőség. Másodsor: a cipőd két percen belül telemegy homokkal, s az estig ott is marad. Harmadszor: a szőlő térdig ér, négykézláb kell szedni. Negyedszer: savanyú, mint az ecet, persze mégis eszi az ember, nem teljesen éhgyomorra, mert pályinkával kezdtünk, de ettől csak még jobban hat, szaladnál, ha lenne hová, abban a térdig érő, gazos táblában...

[...]

Ebben a bizonyos évben a Büdösök hazaloptak egy elég komoly tétel szőlőt,

azzal a szándékkal, hogy bort fognak készíteni. Reggel fölvettem egy tiszta bugyogót, és elindultam az egyetemre gyalog, át a ligeten. Derűs, őszi napfény, az a csodás színű szegedi októberi ég – hát uramfia, felajzott méhecskék, darazsak felhőben keringenek az ülepem körül. Futólépésre váltottam. Követtek az Ady térig, egykettő még azon is túl. Nyelvéstet szeminárium előtt még mindenképp befordul az ember egy pisilésre – tolom le a gatyámat, hát mindent elsőprő cefreszag árad belőle. Teremtő Atyám.

Délután meglett a megfejtés. A Büdösök levitték tőlünk a vadiúj centrifugát, kicsapatták vele a mustot, majd visszalopták. A műanyag palást természetesen úgy átvette a tottyadt szőlő bűzét, hogy tán azóta is benne dereng. Egy egész emelet lánya öblített, öblített, mint megannyi Ágnes asszony, aztán vittük a harmadikra, ott volt az utolsó és egyetlen működő centrifuga. Na, a fiúk fegyelmet kaptak, de az üvegeket sikerült eldugniuk, szakszerűen átfürt dugókkal sorakoztak a szekrények alján, elégedetten nézgettek, nekem is megmutatták, milyen szépen forr. Aztán eljött a nap, amikor a fő szakértő szerint már meg lehetett kóstolni. Ez megtörtént, majd lemondó arccal kiöntöttük az egészet. [...] Így indult a közös élet. [...]

Takács Gergely

KÖZÉRDEKŰ

Fénybe zárt pillanat

November 27-én a kollégium falai közé is leszállt advent első angyala. Advent a készülődés időszaka, ebben a négy hétben emberek millió békeességben és szeretetben várokoznak, míg eljön Jézus születésének ünnepe.

A hagyomány a negyedik századra nyúlik vissza, amikor a keresztények a vízkeresztkor tartott keresztelést megelőző három hétben előkészületi időt tartottak. Később ez a szokás átalakult. A hathetes időintervallum lerövidült négy hétre és ma már a karácsony eljöveteleire készülünk ebben az időszakban.

Talán észre se vesszük, de karácsony előtt bekebelez minket a sürgés-forgás. Ajándékokat vásárolunk, és sokszor úgy tűnik, hogy kötelező jelleggel meg kell felelnünk környezetünknek. Pedig csak fel kellene tekintenünk és a feladatok helyett a körülöttünk lévő világra összpontosítani. Észrevenni a kivilágított varázslatos utcákat, villamosokat, az emberek arcán fellobbanó örömet, mikor megpillantják a kivilágított hatalmas rénszarvast a Dugonics téren. A kötelezettségek terhei alatt elfeledjük az igazi lényegét a kará-

csónak és az ünnep előtti készülődésnek, így az adventnek is.

Advent minden vasárnapján hagyományosan meggyújtunk egy gyertyát a négy közül. Ezek közül három lila, melyek a hitet, a reményt és a szeretetet jelképezik, és egy rózsaszín, amely az örömet szimbolizálja. Ilyenkor a gyertyák fénye és a csend elég ahhoz, hogy az angyalok vendégeink lehessenek és megteljen szívünk melegséggel.

Advent első vasárnapján a hit angyala teremtett meghitt csendet a kollégium falai között. Elsők között voltam azok közül, akik bögréjüket szorongatva elfoglalták helyüket a magasföldszinti foteleknél. Többen voltunk, akik a kollégium legújabb lakói közé tartoznak, ezért a hagyományos közös „adventozás” nekünk még szokatlan volt. Érdeklődve vártuk, hogy va-

jon mi fog történni, és mondanunk sem kell, hogy mennyire örülünk, hogy részesei lehetünk ennek az élménynek.

Az estét Apjok Nikolett és Vetráb Mercedés szervezte. A lányok igazán családias és kellemes hangulatú, szép estét varázsoltak nekünk. Birsalma és narancsos-fahéjas teával, illetve kókuszgolyóval kedveskedtek nekünk. Niki bevezetője után Pinczés Zsuzsi előadásában Pilinszky János gondolatait hallhattuk az adventről, majd Merci a Bántai-Kovács páros által összeállított darabot fuvolázta el nekünk. Végezetül Igazgató Úr meggyújtotta az első gyertyát. Lángjának fénye beragyogta szívünket és olyan volt, mintha az estét valójában a hit angyalának halk suttozása zárta volna.

Köszönjük a felejthetetlen estét Nikinek és Mercinek!

Bokor Adrienn

KÖZÉRDEKŰ

Tanulj eredményesen! - avagy szorgalmas diáknak ünnep a vizsga

Vizsgaidőszak. Egy szó, mely a legbátrabb szíveket is rettegéssel tölti el, két hónap, mely megkoronázza, vagy épp pontot tesz a félév végére. Éjszakába nyúló tanulás, jelentős súlyvesztés, és a legújabb sorozatok felfedezése jellemzi ezt az időszakot. Van, akiből a legjobbat hozza ki, másból épp a legrosszabbat. Véleményem szerint minden azon áll, vagy bukik, hogy honnan közelítjük meg a ránk váró megmérettetést, avagy milyen tanulási módszert alkalmazunk a legeredményesebb teljesítés érdekében. Sokan a vizsga előtti éjszakázásra esküsznek, mások már hetekkel korábban megkezdik a felkészülést, de a felsőbb hatalmakba vetett feltétlen bizalom is igen elterjedt az egyetemisták körében. A továbbiakban álljon itt néhány tanulási praktika, mely talán megkönnyíti a kedves olvasó életét az elkövetkező hetekben.

Elsőként lássuk az igen találó elnevezésű MURDER-programot, melyet még 1979-ben tárt a nagyérdemű elé egy nevezetes férfiú, Dansereau. A mozaikszó a mood (hangulatteremtés), understanding (megértés), recalling (visszahívás), digest (emésztés, feldolgozás), expanding (kiterjesztés) és reviewing (áttekintés) szavakból áll. A hangulatteremtés talán az egyik legfontosabb pontja minden tanulási módszernek, s általában már itt elbukik a jó szándékú, tanulni vágyó egyén. Nélkülözhetetlen a megfelelő munkakörnyezet,

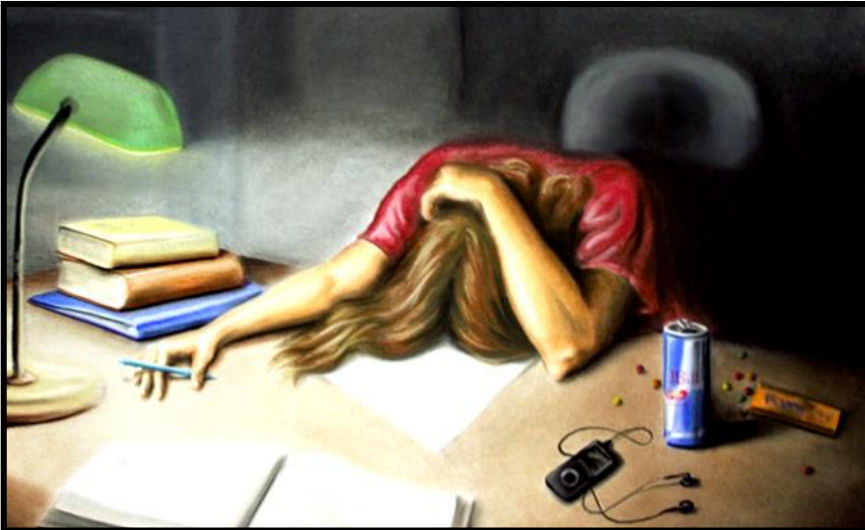
a precíz időbeosztás és a határozott célkitűzés kialakítása, hiszen igen nehéz koncentrálni a kedvenc fotelemben heverészve, miközben a háttérben a Való Világ szól a Tv-ből. Második lépésként következik a megértés, melyben tisztázzuk az anyag problémásabb részeit. A visszahívás fázisában több lehetőség előtt állunk: megpróbálhatjuk visszamondani az anyagot saját szavainkkal, kereshetünk logikai kapcsolatokat, a kulcsfogalmak elemzésénél pedig csak a lényegesnek tartott részekre koncentrálunk, s azokat igyekszünk megma-

gyarázni. Az emésztés/feldolgozás annyit tesz, hogy kénytelen-kelletlen visszatérünk azokhoz a részekhez, amiket nem igazán értettünk, de lusták voltunk mégis utána nézni. Kiterjesztés közben a már elsajátított tudásról igyekszünk új kérdéseket megfogalmazni, végül az áttekintésnél – mely meglepő – áttekintjük az egész anyagot.

Az előadásokra híven bejártó és lelkesen jegyzetelő diákoknak találták ki az úgynevezett Cornell-módszert, mely segít a tanórán elhangzottakat rendszerezni és elsajátítani. Oszd fel a füzeted 'jegyzet', 'felidézés' és 'összegzés' címszavakkal három oszlopba, melynek segítségével szűkítheted, véleményezheted és memorizálhatod az adott anyagot. Előnye a célzott, energiatakarékos információfeldolgozás. Hátránya? Ha látsz is benne, azt nem lenne helyes itt kihangsúlyoznom.

Személyes kedvencem az alfa állapotban való tanulás, név szerint az agykontroll. Lényege

KÖZÉRDEKŰ

nagyjából megegyezik a Teleshop-ban látható, fogyást segítő termékekével, ergo minimális erőbefektetéssel valóítsd meg álmaidat. A módszer alapkonceptiója, hogy a tanulni vágyó egyént először alfa állapotba helyezik, majd verbális és vizuális ingerekkel hatnak rá nagyjából 40-45 percig. Az eljárás szellemi atyjai elsősorban azoknak ajánlják a metódust, akik nem szeretnek tanulni és időt akarnak spórolni, így ha szeretsz órákat tölteni azzal, hogy magadba erőlteted a tananyagot, ezt a módszert sajnos nem neked találták ki.

Végül, de nem utolsó sorban jöjjön az ún. PQ4R, azaz a Preview, Question, Read, Reflect, Recite, Review módszertana. A technika lényege a tananyag kérdéseken keresztül való feldolgozása, mely ezáltal fejleszti az adott ember lényegre látását, kreativitását és szövegértését. Miután sikerült felmérnünk az anyag szerkezetét és témáját (áttekintés), a megtanulandó szöveg címeire és összefoglalójára alapozva kérdéseket kell megfogalmaznunk. A 4R fázisához érkezve igyekezzünk megérteni az olvasott szöveget, próbáljunk válaszolni saját kérdéseinkre.

A tükrözés abban van segítségünkre, hogy beépíthessük az elsajátított tudást korábbi ismereteinkbe és logikai összefüggéseket fedezzünk fel a sorok között. A felmondás és összegzés pedig biztosítja a megtanultak biztos berögződését és az ismétlést.

A fentebb felsorolt technikák természetesen pusztán tájékoztató jellegűek, hisz minden egyén saját jól bevált tanulási stílussal rendelkezik, s mindenki máshogy képes elsajátítani az adott anyagot. Népszerű módszerek a zenehallgatás alatt való tanulás, a szövegkiemelő koptatása vagy az anyag ismételtetése

fennhangon. Ám ha úgy érzed, hogy korábbi erőfeszítéseidet nem követték az elvárt eredmények, ha tanácsstalanságban nézel farkasszemet az előtted tornyosuló tananyaggal, nem árt kipróbálni valami újat. A vizsgaidőszak kétséget kizáróan embert próbáló feladat, ám nemcsak a tudásod mérésére szolgál, hanem általa magabiztosabban fogod kezelni a jövőben rád váró stresszhelyzeteket is. Vesd tehát bele magad a tanulásba, és a legmegfelelőbb tanulásmódszertant követve biztosan sikerre viszed majd vizsgáidat! Vagy nem.

Benkő Márk

MŰESZLÉLEK

Havas

Nehéz kabátok alatt,
távol a havas tájon,
szürke szívekbe szalad
kabátzsebmeleg álom.

Szegfűillatú utcák,
fénylik az egész város.
Rémlik, mintha tudnám,
mi fényes, mi homályos.

Csípős téli este,
közeli havas tájon,
szívem lassan belepte
kabátzsebmeleg álom.

2016. december 2.

Béla Bálint

Békés, Boldog Karácsonyt Mindenkinek!

Móra Nyúz - a Móra Ferenc Szakkollégium lapja. Megjelenik 130 példányban, ingyenes terjesztéssel.

Főszerkesztő: Drozdik Evelin

Tördelőszerkesztő: Drozdik Evelin

Olvasószerkesztő: Szegedi Eszter, Vass Viktória

Korrektúra: Szegedi Eszter, Vass Viktória

Szerkesztők: Andrásik Attila, Benkő Márk, Béla Bálint, Bokor Adrienn, Deák Ádám, Drozdik Evelin, Haller Renáta, Hábcenczyus Alida Anna, Horváth Zsolt, Kiss Ervin, Kovács Attila, Mihácsi Bettina, Mohai Aletta, Nagy Zsófia, Németh Kornél, Paudits Noémi, Szekeres Tamás, Takács Gergely, Vass Viktória

Borítórajj: Nagy Viola

Képek, illusztrációk: Banga Előd-Ernő és Mőndörgő Néptáncgyűttes, Béla Bálint, Kovács Attila, Kujbus Tamás, Lutz Gábor, Nagy Viola, SPOT fotókör, Varga Dóra, Véninger Brigitta

A további képeket internetes oldalak segítségével közöltük:

<http://simonyi.bme.hu/wp-content/uploads/2016/10/logo-simonyi100-299x300.png>

<http://www.sch.hu/sites/default/files/SimonyiLogo.png>

[https://encrypted-tbn2.gstatic.com/images?](https://encrypted-tbn2.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcStRhyKkzwMIFn6_lbzxKSgHwyeh8Ir5oK24rWR8-MSyhj923hQ)

[q=tbn:ANd9GcStRhyKkzwMIFn6_lbzxKSgHwyeh8Ir5oK24rWR8-MSyhj923hQ](https://encrypted-tbn2.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcStRhyKkzwMIFn6_lbzxKSgHwyeh8Ir5oK24rWR8-MSyhj923hQ)

<http://szegedma.hu/hir/szeged/2016/11/sakk-a-mora-nyerte-a-xi-szent-imre-kupat-fotok.html>

<http://kiralyutca.hu/wp-content/uploads/2014/06/poker-2.jpg>

<http://www.kaszinoprofi.hu/wp-content/uploads/2014/04/poker-termek.jpg>

<https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/originals/5d/4a/18/5d4a1864af1aecf2f45b0c6480616666.jpg>

<http://az616578.vo.msecnd.net/>

[files/2015/12/22/635864008022380318782759048_tumblr_inline_mxelwkseGE1r08h92.jpg](http://az616578.vo.msecnd.net/files/2015/12/22/635864008022380318782759048_tumblr_inline_mxelwkseGE1r08h92.jpg)

http://www.hercampus.com/sites/default/files/2016/05/02/6358502301302489141015921581_Finals1-e1326497361395.jpg

http://cdn32.poradnikzdrowie.smcloud.net/t/photos/t/49768/czy-umiesz-kontrolowac-stres_3334487.jpg

Szines Gondolatok Kifestőkönyv, Fekete Szabolcs illusztrációi. Roland Toys Kft. 2016.

Készült az NTP-SZKOLL-16-0039 sz. pályázat támogatásával

